

www.
www.
www.
www.

Ghaemiyeh

.com
.org
.net
.ir

حکومت بر دلها

لوسیں و اخرين خطبہ بیانبر انقلاب

سید محمد شفیع مازندرانی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

حکومت بر دل ها

نویسنده:

محمد شفیع مازندرانی

ناشر چاپی:

مسجد مقدس جمکران

ناشر دیجیتالی:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

فهرست

۵	-----	-----
۱۲	-----	----- حکومت بر دل ها
۱۲	-----	مشخصات کتاب
۱۲	-----	----- اشاره
۱۶	-----	----- فهرست مطالب
۴۰	-----	پیشگفتار
۴۰	-----	----- محمدصلی الله علیه وآلہ
۴۲	-----	----- اوین خطبه نماز جمعه پیامبر اعظم صلی الله علیه وآلہ
۴۲	-----	----- اشاره
۴۲	-----	----- ۱ - ستایش الهی و گواهی به حقانیت رسالت خود
۴۳	-----	----- ۲ - اطاعت و عصيان
۴۳	-----	----- ۳ - توصیه به پارسایی
۴۴	-----	----- ۴ - هشدار
۴۴	-----	----- ۵ - اصلاح میان خود و خدا
۴۴	-----	----- ۶ - خوف از خدا
۴۵	-----	----- ۷ - فوز عظیم
۴۵	-----	----- ۸ - آثار تقوی
۴۵	-----	----- ۹ - توصیه به دست یابی به مقام رضا
۴۶	-----	----- ۱۰ - احسان پیشگی
۴۶	-----	----- ۱۱ - دشمنی با دشمنان خدا
۴۷	-----	----- ۱۲ - عمل آخرت
۴۷	-----	----- ۱۳ - عاقبت اصلاح میان خود و خدا
۴۷	-----	----- ۱۴ - اختیار مردم در دست خدا است
۴۷	-----	----- ۱۵ - مالک واقعی

- آخرین خطبه رسول خداصلى الله عليه وآلـه
- توضیح
- ۱ - شما از ملائک برترید
- ۲ - حمد و ثنـا و توجـه به عاقبـت هواپرستـی
- ۳ - کذابـین
- ۴ - پرسـش امیرمـؤمنـان
- ۵ - همـکارـی با ظـالم
- ۶ - مذـمت خـوف اـز طـاغـوت
- ۷ - نـکوـهـش هـمـراهـی با جـبارـان
- ۸ - نـکوـهـش اـحـترـام به دـنـیـادـارـان
- ۹ - رـیـاـکـارـی
- ۱۰ - ظـلم در حق کـارـگـران
- ۱۱ - هـمـسـایـه آـزـارـی
- ۱۲ - بـی اـعـتـنـایـی به قـرـآن
- ۱۳ - زـیر پـا نـهـادـن دـسـتـورـات قـرـآن
- ۱۴ - شـهـوـت پـرـسـتـی اـبـلـیـسـی
- ۱۵ - عـاقـبـت فـحـشـا
- ۱۶ - نـگـاه شـوم به هـمـسـایـه
- ۱۷ - استـکـبـار پـیـشـگـی
- ۱۸ - فـخـر فـروـشـی در اـزـدواـج
- ۱۹ - ظـلم به زـان
- ۲۰ - خـودـدارـی اـز گـوـاهـی دـادـن به حق
- ۲۱ - عدم رـعـایـت عـدـالـت مـیـان هـمـسـرـان
- ۲۲ - نـادـیدـه گـرفـتن حق هـمـسـایـه
- ۲۳ - اـهـانت بـه فـقـراء

۶۰	- احترام به فقراء -
۶۰	- ۲۴ - دنیا پرستی -
۶۰	- ۲۵ - آخرت گرایی -
۶۱	- ۲۶ - مبارزه با هوای نفس -
۶۱	- ۲۷ - مال حرام -
۶۱	- ۲۸ - فرار از مال حرام -
۶۲	- ۲۹ - مصافحه با زنان نامحرم -
۶۲	- ۳۰ - خوشگویی با نامحرمان -
۶۲	- ۳۱ - غش در معامله -
۶۳	- ۳۲ - کوتاهی در دستگیری از همسایه -
۶۳	- ۳۳ - واگذار شدن به خود -
۶۴	- ۳۴ - همسر آزاری -
۶۴	- ۳۵ - دگر آزاری (مردم آزاری) -
۶۴	- ۳۶ - فریب کاری -
۶۵	- ۳۷ - فریب دادن مسلمان -
۶۵	- ۳۸ - همکاری با جتاران -
۶۵	- ۳۹ - غیبت از مؤمنان -
۶۵	- ۴۰ - سخن چینی -
۶۶	- ۴۱ - حلم ورزی -
۶۶	- ۴۲ - ظلم به مستمندان -
۶۶	- ۴۳ - حمایت از مؤمنان -
۶۷	- ۴۴ - تهمت -
۶۷	- ۴۵ - می گساري -
۶۸	- ۴۶ - ربا خواری -
۶۹	- ۴۷ - خیانت در امانت -
۶۹	- ۴۸ - شهادت ناحق -

۶۹	- خیانت به خدمت گزار
۷۰	- همسر آزاری
۷۰	- بدگویی و زیراب زنی
۷۰	- ربا کاری در قرائت قرآن
۷۱	- قرائت بدون عمل
۷۱	- مال خر
۷۲	- قوادی و قیادت
۷۲	- دغل کاری و فریب کاری
۷۲	- مال خر: خریداری مال دزدیده شده
۷۲	- نکوهش از خیانت
۷۳	- ترویج خوبی ها
۷۳	- تحریک به سوی شهوات
۷۴	- بی آمد خشم خدا
۷۴	- چشم چرانی
۷۴	- اطعام ریاکارانه
۷۴	- عمل فحشا
۷۵	- چشم چرانی
۷۵	- طلاق غیر اسلامی
۷۶	- امامت حکیمانه
۷۶	- امامت غیر حکیمانه
۷۷	- سوال امیرمؤمنان از یکی از چهار تن
۷۷	- کوتاهی در وام دادن
۷۷	- صبر در خانه
۷۸	- ناسازگاری در خانه
۷۸	- اکرام به مؤمنان
۷۹	- رئیس بدون همت و خدمت

۷۹	- حکم به ناحق
۸۰	- نفاق
۸۰	- صلح و اصلاح
۸۰	- آشتی دادن
۸۰	- باری رسانی
۸۱	- عیبجویی
۸۱	- صله ارحام
۸۱	- ایجاد اختلاف
۸۲	- خواستگاری
۸۲	- ایجاد اختلاف خانوادگی
۸۳	- اختلاف افکنی
۸۳	- کمک به نابینایان
۸۴	- پرستاری
۸۴	- کمک به بیماران
۸۴	- قطع رحم
۸۵	- وام دادن
۸۵	- مشکل گشایی
۸۶	- صلح و اصلاح خانوادگی
۸۶	- پاداش وام اسلامی
۸۶	- کوتاهی در قرض دادن
۸۷	- کوتاهی در برآورده شدن حاجت ارباب رجوع
۸۷	- مئت نهادن
۸۸	- دست گیری از مستمندان
۸۸	- احداث مسجد
۸۹	- آذان گفتن
۹۱	- رفتن به سوی مسجد

۹۱	- شرکت در نماز جماعت
۹۲	- پیش قدم شدن برای صاف اول نماز جماعت
۹۲	- پناهگاه سازی و همکاری با مسافران
۹۳	- شفاعت نمودن
۹۳	- روزه داری
۹۴	- ایجاد چاه آب
۹۴	- کندن قبر
۹۵	- غسل دادن میت
۹۵	- نماز بر میت
۹۶	- اشک خشیت
۹۶	- عیادت مریض
۹۷	- تشیع جنازه
۹۷	- انجام حج و عمره
۹۸	- به دوش گرفتن کارهای زائر خانه خدا
۹۸	- مرزبانی
۹۹	- دیدار مؤمنان
۱۰۰	- قرائت خالصانه
۱۰۰	- قرائت غیر خالصانه
۱۰۰	- قرآن آموزی
۱۰۱	- علم آموزی؛ علم و عالم
۱۰۲	- پیمودن راه حق
۱۰۲	- جهاد
۱۰۲	- بیان احکام
۱۰۳	- پاداش مناسب کردار و عاقبت بدی ها
۱۰۳	- خبر از ارتحال خود
۱۰۴	- درب توبه

۱۰۴	- زمان توبه -	۱۲۸
۱۰۶	- نتیجه -	
۱۰۷	- خاتمه -	
۱۰۷	خطبه پیامبر صلی الله علیه وآلہ روز جنگ احمد	
۱۰۹	ترجمه خطبه رسول خداصلی الله علیه وآلہ در جنگ احمد	
۱۱۳	درباره مرکز	

حکومت بر دل ها

مشخصات کتاب

نام کتاب: حکومت بر دل ها

مؤلف: سید محمد شفیعی مازندرانی

صفحه آرا: امیرسعید سعیدی

ناشر: انتشارات مسجد مقدس جمکران

تاریخ نشر: بهار ۱۳۸۶

نوبت چاپ: اول

چاپ: پاسدار اسلام

تیراژ: ۳۰۰۰ جلد

قیمت: ۶۰۰ تومان

شابک: ۹۷۸ - ۹۶۴ - ۰۹۱ - ۲

مرکز پخش: انتشارات مسجد مقدس جمکران

فروشگاه بزرگ کتاب واقع در صحن مسجد مقدس جمکران

تلفن و نمبر: ۰۲۵۱ - ۷۲۵۳۷۰۰ ، ۷۲۵۳۳۴۰

قم - صندوق پستی: ۶۱۷

ص: ۱

اشارة

اولین و آخرین خطبه پیامبر اعظم صلی الله علیه وآلہ

مؤلف: سید محمد شفیعی مازندرانی

ص: ۳

فهرست مطالب

تصویر

فهرست مطالب

۱۳	پیشگفتار
۱۳	محمد علی‌بیوی
اولین خطبه نماز جمعه پیامبر اعظم ﷺ	
۱۵	۱- ستایش الهی و گواهی به حقانیت رسالت خود
۱۶	۲- اطاعت و عصيان
۱۶	۳- توصیه به پارسایی
۱۷	۴- هشدار
۱۷	۵- اصلاح میان خود و خدا
۱۷	۶- خوف از خدا
۱۸	۷- فوز عظیم
۱۸	۸- آثار تقوی
۱۸	۹- توصیه به دست یابی به مقام رضا
۱۹	۱۰- احسان پیشگی
۱۹	۱۱- دشمنی با دشمنان خدا
۲۰	۱۲- عمل آخرت
۲۰	۱۳- عاقبت اصلاح میان خود و خدا
۲۰	۱۴- اختیار مردم در دست خدا است
۲۰	۱۵- مالک واقعی
	نتیجه:...

تصویر

آخرین خطبهٰ رسول خدا ﷺ

۱- شما از ملائک برترید.....	۲۲
۲- حمد و ثنا و توجه به عاقبت هوای پرستی.....	۲۳
۳- کذابین	۲۴
۴- پرسش امیر مؤمنان [شروط اعجاز لا إله إلا الله].....	۲۴
۵- همکاری با ظالم	۲۵
۶- مذمت خوف از طاغوت	۲۵
۷- نکوهش همراهی با جباران	۲۶
۸- نکوهش احترام به دنیاداران	۲۶
۹- ریاکاری	۲۶
۱۰- ظلم در حق کارگران	۲۷
۱۱- همسایه آزاری	۲۷
۱۲- بی اعتمایی به قرآن	۲۷
۱۳- زیر پا نهادن دستورات قرآن	۲۸
۱۴- شهوت پرستی ابليسی	۲۸
۱۵- عاقبت فحشا.....	۲۹
۱۶- نگاه شوم به همسایه	۳۰
۱۷- استکبار پیشگی	۳۰
۱۸- فخر فروشی در ازدواج	۳۱
۱۹- ظلم به زنان	۳۱
۲۰- خودداری از گواهی دادن به حق	۳۲

تصویر

۷ فهرست مطالب
۳۲	۲۱- عدم رعایت عدالت میان همسران
۳۲	۲۲- نادیده گرفتن حق همسایه
۳۳	۲۳- همسایه آزاری
۳۳	۲۴- اهانت به فقراء
۳۳	۲۵- احترام به فقراء
۳۳	۲۶- دنیا پرستی
۳۳	۲۷- آخرت گرایی
۳۴	۲۸- مبارزه با هوای نفس
۳۴	۲۹- مال حرام
۳۴	۳۰- فرار از مال حرام
۳۵	۳۱- مصافحه با زنان نامحرم
۳۵	۳۲- خوشگویی با نامحرمان
۳۵	۳۳- غش در معامله
۳۶	۳۴- کوتاهی در دستگیری از همسایه
۳۶	۳۵- واگذار شدن به خود
۳۶	۳۶- همسر آزاری
۳۷	۳۷- دگر آزاری (مردم آزاری)
۳۷	۳۸- فریب کاری
۳۸	۳۹- فریب دادن مسلمان
۳۸	۴۰- همکاری با جباران
۳۸	۴۱- غیبت از مؤمنان

٧:ص

تصویر

۴۲- سخن چینی	۳۸
۴۳- حلم ورزی	۳۹
۴۴- ظلم به مستمندان	۳۹
۴۵- حمایت از مؤمنان	۳۹
۴۶- تهمت	۴۰
۴۷- میگساری	۴۰
۴۸- ربا خواری	۴۱
۴۹- خیانت در امانت	۴۲
۵۰- شهادت نا حق	۴۲
۵۱- خیانت به خدمتگذار	۴۲
۵۲- همسر آزاری	۴۳
۵۳- بدگویی و زیرا ب زنی	۴۳
۵۴- ریاکاری در قرائت قرآن	۴۳
۵۵- قرائت بدون عمل	۴۴
۵۶- مال خر	۴۴
۵۷- قوادی و قیادت	۴۵
۵۸- دغلکاری و فربیکاری	۴۵
۵۹- مال خر: خریداری مال دزدیده شده	۴۵
۶۰- نکوهش از خیانت	۴۵
۶۱- ترویج خوبی‌ها	۴۶
۶۲- تحریک به سوی شهوت	۴۶

تصویر

۹ فهرست مطالب
۴۶ ۶۳-پی آمد خشم خدا
۴۷ ۶۴-چشم چرانی
۴۷ ۶۵-اطعام ریاکارانه
۴۷ ۶۶-عمل فحشا
۴۸ ۶۷-چشم چرانی
۴۸ ۶۸-طلاق غیر اسلامی
۴۹ ۶۹-امامت حکیمانه
۴۹ ۷۰-امامت غیر حکیمانه
۵۰ ۷۱-سؤال امیر مؤمنان از یکی از چهار تن
۵۰ ۷۲-کوتاهی در وام دادن
۵۰ ۷۳-صبر در خانه
۵۱ ۷۴-ناسازگاری در خانه
۵۱ ۷۵-اکرام به مؤمنان
۵۲ ۷۶-رئیس بدون همت و خدمت
۵۲ ۷۷-حکم به ناحق
۵۳ ۷۸-نفاق
۵۳ ۷۹-صلح و اصلاح
۵۳ ۸۰-آشتی دادن
۵۳ ۸۱-یاری رسانی
۵۴ ۸۲-عیبجویی
۵۴ ۸۳-صلة ارحام

تصویر

۵۴	۸۴-ایجاد اختلاف
۵۵	۸۵-خواستگاری
۵۵	۸۶-ایجاد اختلاف خانوادگی
۵۶	۸۷-اختلاف افکنی
۵۶	۸۸-کمک به نابینایان
۵۷	۸۹-پرستاری
۵۷	۹۰-کمک بای بیماران
۵۷	۹۱-قطع رحم
۵۸	۹۲-وام دادن
۵۸	۹۳-مشکل گشایی
۵۹	۹۴-صلح و اصلاح خانوادگی
۵۹	۹۵-پاداش وام اسلامی
۵۹	۹۶-کوتاهی در قرض دادن
۶۰	۹۷-کوتاهی در برآورده شدن حاجت ارباب رجوع
۶۰	۹۸-متّت نهادن
۶۱	۹۹-دستگیری از مستمندان
۶۱	۱۰۰-احداث مسجد
۶۲	۱۰۰-اذان گفتن
۶۴	۱۰۱-رفتن به سوی مسجد
۶۴	۱۰۲-شرکت در نماز جماعت
۶۵	۱۰۳-پیش قدم شدن برای صف اول نماز جماعت

تصویر

۱۱	فهرست مطالب.....
۶۵	۱۰۴ - پناهگاه سازی و همکاری با مسافران.....
۶۶	۱۰۵ - شفاعت نمودن
۶۶	۱۰۶ - روزه داری
۶۷	۱۰۷ - ایجاد چاه آب.....
۶۷	۱۰۸ - کندن قبر
۶۸	۱۰۹ - غسل دادن میت.....
۶۸	۱۱۰ - نماز بر میت
۶۹	۱۱۱ - اشک خشیت.....
۶۹	۱۱۲ - عیادت مریض
۷۰	۱۱۳ - تشييع جنازه.....
۷۰	۱۱۴ - انجام حج و عمره
۷۱	۱۱۵ - به دوش گرفتن کارهای زائر خانه خدا.....
۷۱	۱۱۶ - مرزبانی.....
۷۲	۱۱۷ - دیدار مؤمنان
۷۳	۱۱۸ - قرائت خالصانه
۷۳	۱۱۹ - قرائت غیر خالصانه
۷۳	۱۲۰ - قرآن آموزی
۷۴	۱۲۱ - علم آموزی؛ علم و عالم
۷۵	۱۲۲ - پیمودن راه حق
۷۵	۱۲۳ - جهاد.....
۷۵	۱۲۴ - بیان احکام.....

تصویر

۱۲۵ - پاداش مناسب کردار و عاقبت بدی‌ها	۷۶
۱۲۶ - خبر از ارتحال خود	۷۶
۱۲۷ - درب توبه	۷۷
۱۲۸ - زمان توبه	۷۷
نتیجه	۷۹
خاتمه	۸۰
خطبہ پیامبر ﷺ روز جنگ احد	۸۰
ترجمہ خطبہ رسول خدا ﷺ در جنگ احد	۸۲

از آن جایی که بررسی ابعاد وجودی پیامبر اعظم صلی الله علیه وآلہ عامل مهمی در وحدت مسلمین جهان می باشد. باید به مسایلی که بیش تر مورد نظر آن حضرت بوده است توجه کنیم. به نظر می رسد که این مهم را بتوان در اولین خطبه آن حضرت در مدینه و نیز آخرین خطبه آن حضرت در مدینه، به دست آورد. یعنی دقت در این دو خطبه، نشان می دهد که کدام مسائل بیش تر مورد توجه آن حضرت بوده اند تا ما به آن ها بیش تر بیندیشیم و از این راه به جلب نظر آن حضرت پردازیم و راه های سعادتمندی خود را بیش تر بشناسیم و به گونه ای بهتر و خدا پسندانه تر عمل کنیم.

محمدصلی الله علیه وآلہ

محمد، آفتاب جاودانه است

جهان آرا و یکتا و یگانه است

محمد، آن گران هادی دوران

که از چنگ رخش، بر دل، ترانه است

بهار بخت جان، آن دم فروزاد

که از حبشه به زلف سینه، شانه است

ز جام او لبی ترکن هماره

تو را این جرعه، از کوثر نشانه است

بر او و آل پاکش اقتدا کن

که این آرایه روز و شبانه است

دو چشمان، بر دِرِ موعود نابش

بدار، ای دوست، او روح زمانه است

که او سالار مرد کوی و خانه است (۱)

* * *

در آغاز هجرت، آن گاه که رسول خدا از قبا به سوی مدینه در حرکت بود، اولین نماز جمعه را به پا داشت و اولین خطبه را خواند. البته این نماز، اولین نماز جمعه با حضور رسول خدا است و گرنه پیش از او مصعب بن عمیر نماینده رسول خدا در مدینه نماز جمعه را به پا داشته بود.

در احادیث آمده است: فَأَمَا أَوَّلُ جُمْعَهِ جَمِيعًا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِأَصْحَابِهِ، فَقَيْلَ: إِنَّهُ قَدِيمٌ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مُهَاجِرًا حَتَّى نَزَلَ قُبَّا عَلَى عَمْرُو بْنَ عَوْفٍ، وَذَلِكَ يَوْمُ الْإِثْنَيْنِ، لَا شَتَّى عَشَرَهُ لَيْلَةً، خَلَّتْ مِنْ شَهْرٍ رَبِيعِ الْأَوَّلِ، حِينَ الضُّحَى فَأَقَامَ يَقْبِيَا يَوْمَ الْإِثْنَيْنِ وَالثُّلُثَاءِ وَالْأَرْبِعَاءِ وَالخَمِيسِ، وَأَسَسَ مَسْجِدَهُمْ، ثُمَّ خَرَجَ مِنْ بَيْنِ أَطْهَرِهِمْ يَوْمَ الْجُمُعَةِ عَامِهِ أَمَّا الْمَدِينَةُ، فَأَذْرَكَتْهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ بَنِي سَالِمٍ بْنَ عَوْفٍ فِي بَطْنِ وَادِيهِمْ قَدِ اتَّخَذَ الْيَوْمَ فِي ذَلِكَ الْمَوْضِعِ مَسْجِدًا وَكَانَتْ هَذِهِ الْجُمُعَةُ أَوَّلُ جُمُعَةٍ جَمِيعًا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فِي الْإِسْلَامِ فَخَطَبَ فِي هَذِهِ الْجُمُعَةِ وَهِيَ أَوَّلُ خُطُبَةٍ خَطَبَهَا بِالْمَدِينَةِ فِيمَا قِيلَ، فَقَالَ (۲).

ص: ۱۴

۱- نسیم معارف، دیوان.

۲- مجمع البيان، ج ۹، ص ۲۸۶ و تفسیر قرطبي، الجامع الاحکام القرآن، ج ۸ ص ۹۸. وقيل: إن أول من سماها جمعة كعب بن لوي و هو أول من قال: أميا بعید، وكان يقال للجمعة الغروب، عن أبي سلمه، وقيل: إن أول من سماها جمعة الأنصار، قال ابن سيرين: جمع أهل المدينه قبل أن يقصد النبي صلى الله عليه وآلله المدينه، وقيل: قبل أن تنزل الجمعة قال الأنصار: لليهود يوم يجتمعون فيه كل سبعه أيام وللنصارى يوم أيضا مثل، ذلك فلنجعل يوما نجتمع فيه فنذر كر الله عز وجل ونشكره، وكما قالوا: يوم السبت لليهود ويوم الأحد للنصارى فاجعلوه يوم العروبة فاجتمعوا إلى أشعد بن زراره فصلى بهم يومئذ وذكرهم فسموه يوم الجمعة حين اجتمعوا إليه فذبح لهم أشعد بن زراره شاه فتغدو وتعشو من شاه واحد وذلك لقتلهم فأنزل الله تعالى في ذلك إذا نودي للصلوة الآية، فهذه أول جمعة جمعت في الإسلام. وذكرهم، فسموه يوم الجمعة حين اجتمعوا إليه، فذبح لهم أشعد بن زراره شاه، فتغدو وتعشو من شاه واحد، وذلك لقتلهم. فأنزل الله تعالى في ذلك: إذا نودي للصلوة (الآية). فهذه أول جمعة جمعت في الإسلام).

اشاره

هنگامی که رسول خدا صلی اللہ علیہ وآلہ از منطقه «قبا» عازم شهر مدینه شد، در بین راه در حالی که صد تن از مردان قبیله بنی نجار از فامیل های مادری رسول خدا صلی اللہ علیہ وآلہ با شمشیرهای آخته به استقبال آن حضرت شتافته و وی را همراهی می کردند «نماز جمعه» را اقامه نمودند و صاحب نظران خطبه این نماز جمعه را، اولین خطبه رسول خدا صلی اللہ علیہ وآلہ در مدینه می دانند. این خطبه در منابع معتبر شیعه و سنی به چشم می خورد. از جمله تفسیر مجتمع البیان (از علامه طبرسی) و تفسیر الجامع لأحكام القرآن (از علامه قرطبی) ذیل سوره جمعه:

۱- ستایش الهی و گواهی به حقانیت رسالت خود

- الحَمْدُ لِلَّهِ أَخْمَدُهُ وَأَسْتَعِنُهُ وَأَسْتَغْفِرُهُ وَأَسْتَهْدِيهُ وَأُؤْمِنُ بِهِ وَلَا أَكْفُرُهُ، وَأُحَادِي مَنْ يَكْفُرُهُ.

الحمد لله، او را ستایش می کنم، از او استعانت می جویم، از او مغفرت می طلبم. از او طلب هدایت دارم و به او ایمان دارم. نسبت به او کفر نمی ورزم و با کسانی که کفر می ورزند دشمن هستم.

- وَأَشْهَدُ أَنَّ لَمَا إِلَهٌ إِلَّا اللَّهُ وَحْيَدُهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ أَرْسَلَهُ بِالْهُدَىٰ وَالنُّورِ وَالْمَوْعِظَةِ عَلَىٰ فَتْرَهِ مِنَ الرُّسُلِ وَقَلَّ مِنَ الْعِلْمِ وَضَلَالُهُ مِنَ النَّاسِ وَانْقِطَاعٍ مِنَ الزَّمَانِ وَدُنْوٌ مِنَ السَّاعَةِ وَقُرْبٌ مِنَ الْأَجَلِ.

گواهی می دهم جز او خدایی نیست و او شریکی ندارد - گواهی می دهم که محمد صلی الله علیه وآلہ عبد و رسول اوست - که خدا او را به عنوان هدی (هدایت) نور و موعظه مبعوث داشت. در دوران فترت (مایین پیامبر پیشین و آمدن پیامبر جدید)، و اندک بودن علم، گمراهی انسان ها، انقطاع (وحی) و نزدیک بودن به دوران قیامت و مرگ همه انسان ها.

۲- اطاعت و عصيان

- مَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ رَشَدَ وَمَنْ يَعْصِهِمَا فَقَدْ غَوَىٰ وَفَرَطَ وَضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًاٰ.

کسی که اطاعت خدا و پیامبرش کند آدم رشد یافته است و کسی که به نافرمانی این دو پردازد، حیران از راه اعتدال خارج گشته، در گمراهی سخت گرفتار می باشد.

۳- توصیه به پارسایی

- أَوْصِيهِكُمْ بِتَقْوَىِ اللَّهِ فَإِنَّهُ خَيْرٌ مَا أَوْصَىٰ بِهِ الْمُسْلِمُ الْمُسْلِمٌ أَنْ يَحْضُرَهُ عَلَىٰ الْآخِرَهِ وَأَنْ يَأْمُرُهُ بِتَقْوَىِ اللَّهِ.

شما را به پارسایی و تقوا توصیه می کنم، زیرا آن (توصیه به تقوی) بهترین توصیه ای است که مسلمانان نسبت به یکدیگر می کنند، تا در آخرت از آن بهره مند گردند و هر مسلمانی باید دیگران را امر به تقوای پیشگی نماید.

۴- هشدار

- فَإِذَا حَذَرَكُمُ اللَّهُ مِنْ نَفْسِهِ وَإِنْ تَقْوِيَ اللَّهُ لِمَنْ عَمِلَ بِهِ عَلَى وَحِيلٍ وَمَخَافِهِ مِنْ رَبِّهِ عَوْنُ صِدْقٍ عَلَى مَا تَبَغُونَ مِنْ أَمْرِ الْآخِرَةِ.

بر حذر باشید از آن چه که خدا شما را از آن ها بر حذر می دارد و تقوی الهی برای کسی که به آن پای بند بود، در حالی که دارای خوف و رجاء باشد، یاوری راستین است بر آنچه از امر آخرت طلب می کند.

۵- اصلاح میان خود و خدا

- وَمَنْ يُصْلِحُ الْأَيْمَنَ وَبَيْنَ الَّهِ مِنْ أَمْرِهِ فِي السُّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ لَا يَنْوِي بِذِلِكَ إِلَّا وَجْهَ اللَّهِ يَكُنْ لَهُ ذِكْرًا فِي عَاجِلٍ أَمْرِهِ وَذُخْرًا فِيمَا بَعْدَ الْمَوْتِ حَيْنَ يَفْتَقِرُ الْمَرءُ إِلَى مَا قَدَّمَ وَمَا كَانَ مِنْ سِوَى ذَلِكَ يَوْمًا لَوْ أَنَّ يَبْيَنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا.

کسی که میان خود و خدای خود را اصلاح کند (به جلب رضای الهی همت گمارد) و در آشکار و پنهان به آن پردازد و جز «وجه الله» مقصودی نداشته باشد، این کار یاد نیکوی او در دنیا و ذخیره ای برای او در آخرت خواهد بود و در آن روزگاری (دوران قیامت) که آدمی واقعاً نیازمند به توشه هایی است که از دنیا به پیش فرستاده است. در غیر این صورت او (آدمی) در آن جا (قیامت) از فرط ناراحتی دوست دارد که بین او و زندگی اخروی فاصله طولانی می بود. (از قدم نهادن به قیامت خشنود نیست)

۶- خوف از خدا

- وَيَحْذِرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ رَؤُوفٌ بِالْعِبَادِ وَالَّذِي صَدَقَ قَوْلُهُ وَنَجَزَ وَعْدُهُ لَا خُلْفَ

لِذِلِكَ فَإِنَّهُ يَقُولُ «مَا يُبَدِّلُ الْقَوْلُ لَدَيْ وَمَا أَنَا بِظَلَامٍ لِلْعَيْدِ».

از خدا بترسید و خداوند به بندگانش مهربان است و اوست خدایی که سخن‌ش حق و وعده اش حتمی است و هیچ خلفی در وعده اش نیست که خود می‌فرماید: سخن من هرگز تغییر نمی‌کند و من نسبت به بندگان ظالم نیستم.

۷- فوز عظیم

- فَاتَّقُوا اللَّهَ فِي عَاجِلٍ أَمْرِكُمْ وَآجِلِهِ فِي السُّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ فَإِنَّهُ مَنْ يَتَّقِي اللَّهَ يُكَفِّرُ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعَظِّمُ لَهُ أَجْرًا وَمَنْ يَتَّقِي اللَّهَ فَقَدْ فَارَ فَوْزًا عَظِيمًا وَإِنَّ تَقْوَى اللَّهِ تُؤْقِي مَقْتُهُ وَتُؤْقِي عُقُوبَتُهُ وَتُؤْقِي سَخَطَهُ.

در امور دنیا از خدا بترسید و در آشکار و پنهان اهل تقوی باشد، زیرا کسی که تقوی و پارسایی را پیشه خود سازد، گناهان و خطاهایش مورد پوشیدگی و عفو و مغفرت قرار می‌گیرد و اجر فراوانی را نصیبت خود می‌سازد. کسی که اهل تقوی باشد به فیض بزرگی دست یافته است تقوی الهی مایه دوری از «عقابت بد» و نیز مایه دوری او از خشم خداست.

۸- آثار تقوی

- وَإِنَّ تَقْوَى اللَّهِ تُبَيِّضُ الْوُجُوهَ وَتُؤْضِي الرَّبَّ وَتَرْفَعُ الدَّرَجَةَ.

تقوی الهی موجب رو سپیدی و جلب رضای الهی و ترفع درجات است.

۹- توصیه به دست یابی به مقام رضا

- خُذُوا بِحَظْكُمْ وَلَا تُفَرِّطُوا فِي جَنْبِ اللَّهِ فَقَدْ عَلَمْكُمُ اللَّهُ كِتَابَهُ وَنَهَجَ لَكُمْ سَيِّلَهُ لِيَعْلَمَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَيَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ.

به نصیب و بهره ای که خدا از دنیا برای شما منظور داشت راضی باشید و از دستورات و قوانین الهی تجاوز نکنید و از راه و صراطی که او مقرر داشت پایی به بیرون ننهیل پس به تحقیق خداوند کتابش را به شما آموخت و راهش را برای شما روشن گردانید که از این باب صادقان از کاذبان تمایز گردند.

۱۰- احسان پیشگی

- فَأَحْسِنُوا كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ.

نسبت به دیگران، اهل احسان باشید، چنان که خدا در حق شما احسان کرد.

۱۱- دشمنی با دشمنان خدا

- وَعَادُوا أَعْدَاءً وَجَاهُدُوا فِي سَيِّلِ اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَسَيَّمَاكُمُ الْمُسْلِمِينَ لِيَهْلِكُكُمْ - مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَيَخْبِي مَنْ حَيَ عَنْ بَيْنِ يَدَيْهِ.

با دشمنان خدا دشمن باشید و در راه خدا آن چنان که باید به جهاد پردازید. خدا شما را برگزید و شما را مسلمان خواند تا هلاک شود هر کس راه هلاکت را پس از آن که آن را شناخت بپیماید و زنده گردد آنکه راه حیات و نجات را پس از آشنای با آن طی کند.

- وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ.

هیچ حرکت و قوه حرکت بخشی در جهان مشاهده نمی شود مگر آن که از خدا بر خاسته باشد.

۱۲ - عمل آخرت

- فَأَكْثِرُوا ذِكْرَ اللَّهِ وَاعْمَلُوا لِمَا بَعْدَ الْيَوْمِ.

فراوان به ذکر الهی بپردازید و برای روزگار پس از موت، کار کنید.

۱۳ - عاقبت اصلاح میان خود و خدا

- إِنَّمَا مَنْ يُصْلِحُ مَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ اللَّهِ يَكْفِهِ اللَّهُ مَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ النَّاسِ.

کسی که بین خود و خدای خود را اصلاح کند، خدا از آن چه بین او و بین مردم می گذرد کفايت می کند.

۱۴ - اختیار مردم در دست خدا است

- ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يَقْضِى عَلَى النَّاسِ وَلَا يَقْضُونَ عَلَيْهِ.

همانا خدا مقدرات حاکم بر مردم را در اختیار دارد، و آنان مقدرات خدا را در دست ندارند.

۱۵ - مالک واقعی

- يَمْلُكُ مِنَ النَّاسِ وَلَا يُمْلِكُونَ مِنْهُ، اللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ (۱)

خدا مالک است و آنان مالک نیستند. خدا بزرگ تر است و توان و نیرویی جز از سوی خدای بزرگ نیست.

نتیجه

از دقت در فرازهای اولین خطبه رسول اعظم صلی الله علیه وآلہ اسلام در مدینه به

ص: ۲۰

۱- مجمع البيان، ج ۹، ص ۲۸۶ - ۲۸۷، ر. ک: قرطبي، الجامع لأحكام القرآن، ج ۸، ص ۹۸.

دست می آید:

- ۱ - نماز جمعه، یکی از نمازهای مورد توجه و با اهمیت اسلام است.
- ۲ - خطبه های نماز جمعه، ضرورت اطلاع رسانی صحیح از سوی رهبر جامعه به مردم را اثبات می کند.
- ۳ - دقت در خطبه رسول خداصلی الله علیه وآلہ در نماز جمعه نشان می دهد که امام جمعه، باید بیش از هر چیز جامعه را به پارسایی و تقوی و اصلاح میان انسان و خدا و احسان به دیگران و دشمنان خدا و جهاد در راه خدا دعوت کند.

آخرین خطبه رسول خداصلی الله علیه وآلہ

توضیح

صاحب نظران این خطبه را آخرین خطبه رسول اعظم صلی الله علیه وآلہ می دانند خطبه ای که حاوی نکاتی بسیار آموزنده و جالب و هشدار دهنده و هدایت آور است. در احادیث [\(۱\)](#) آمده است:

حدّثني محمد بن موسى بن الم توكل قال: حدّثني محمد بن جعفر قال حدّثني موسى بن عمران قال: حدّثني عمّي الحسين بن زيد عن حمّاد بن عمرو التّصيبي عن أبي الحسن الخراساني عن ميسرة بن عبد الله عن أبي عبد الله عن أبي عائشه السعدي عن يزيد بن عمر ابن عبد العزيز عن أبي سلمة بن عبد الرحمن عن أبي هريرة وعبد الله بن عباس

ص: ۲۱

۱- ثواب الاعمال، ص ۳۳۰

قالا: خَطَبَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ قَبْلَ وَفَاتِهِ وَهِيَ آخِرُ خُطْبَةٍ خَطَبَهَا بِالْمِدِينَةِ حَتَّى لَحِقَ بِاللَّهِ تَعَالَى فَوَاعَظَ بِمَوَاعِظَ ذَرْفَثِ مِنْهَا الْعَيْنُونُ وَوَجَلَتْ مِنْهَا الْقُلُوبُ وَاقْشَعَرَتْ مِنْهَا الْجُلُودُ وَتَقْلَقَلَتْ مِنْهَا الْأَحْشَاءُ أَمْرٌ بِلَا فَنادِي الصَّلَادَه جَامِعَه فَاجْتَمَعَ النَّاسُ وَخَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ حَتَّى ارْتَقَى الْمِبْرَرَ فَقَالَ:

ابن متوكل از محمد بن جعفر، از موسی بن عمران از عمومی او حسین بن یزید از حماد بن عمر و نصیبی از ابی الحسن خراسانی از مسیره بن عبدالله از ابی عایشه سعدی از یزید بن عمر بن عبدالعزیز از ابی سلمه بن عبدالرحمن نقل کرد که ابوهریره و عبدالله بن عباس گفتند: رسول خداصلی الله علیه و آله پیش از وفات خود سخنرانی ای نمود که آخرین سخنرانی او در مدینه بود. مواعظی فرمود که از آن، دیدگان اشک ریختند، قلب ها خوفناک شدند، بدنهای را لرزیدند و حال مردم دگرگون شد. به بلال دستور داد که مردم را صدا بزنند. وقتی مردم جمع شدند. رسول خداصلی الله علیه و آله بالای منبر رفته و فرمود:

۱- شما از ملائک برترید

يَا أَيُّهَا النَّاسُ، أُدْنُوا وَأُوْسِعُوا لِمَنْ خَلَفَكُمْ - قَالَهَا ثَلَاثَ مَرَاتٍ - فَدَنَا النَّاسُ وَانْضَمَّ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ فَالْتَّفَتُوا فَلَمْ يَرَوْا خَلْفَهُمْ أَحَدًا ثُمَّ قَالَ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ، أُدْنُوا وَوَسِعُوا لِمَنْ خَلَفَكُمْ فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ لِمَنْ تُوَسِّعُ؟ قَالَ لِلْمَلَائِكَهِ، فَقَالَ: إِنَّهُمْ إِذَا كَانُوا مَعَكُمْ لَمْ يَكُونُوا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَلَا مِنْ خَلْفِهِمْ وَلِكُنْ يَكُونُوا عَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِيلِهِمْ، فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ لَمْ لا يَكُونُوْنَ مِنْ بَيْنِ أَيْدِينا وَلَا مِنْ خَلْفِنَا أَمْ فَضْلِنَا عَلَيْهِمْ أَمْ فَضْلِهِمْ

عَلَيْنَا؟ قَالَ: أَنْتُمْ أَفْضَلُ مِنَ الْمَلَائِكَةِ، اجْلِسْ فَجَلَسَ الرَّجُلُ.

ای مردم! نزدیک هم بنشینید و جا را برای کسانی که پشت سر شما هستند، باز کنید - این جمله را سه مرتبه فرمودند - مردم نزدیک به هم نشستند. آن گاه به پشت سر خود نگاه کردند، ولی کسی را ندیدند. سپس بار دیگر فرمود: ای مردم! نزدیک هم بنشینید. و جا را برای کسانی که پشت سر شما هستند، باز کنید. مردی عرضه داشت: ای رسول خدا! برای چه کسی جا باز کنیم؟ فرمود: برای فرشتگان. آنان هنگامی که با شما هستند، جلو یا پشت سر شما نیستند و سمت راست یا چپ شما می باشند. مردی عرضه داشت: ای رسول خدا! چرا جلوی ما یا پشت سر ما نمی باشند؟ آیا به خاطر این است که ما از آنان برتریم یا بدلیل برتری آنان بر ماست؟ فرمود: شما برتر از فرشتگان هستید. بنشین. آن مرد نیز نشست.

فَخَطَبَ رَسُولُ اللَّهِ فَقَالَ:

آن گاه رسول خدا صلی الله علیه وآلہ سخنان خود را آغاز نموده و فرمود:

۲- حمد و ثنا و توجّه به عاقبت هوایستی

[پناه بردن به خدا از شرّ نفس و سیئات اعمال]

الْحَمْدُ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنُؤْمِنُ بِهِ وَنَتَوَكَّلُ عَلَيْهِ وَنَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيَّئَاتِ أَعْمَالِنَا «مَنْ يَهْدِي اللَّهَ فَلَا مُضِلٌّ لَهُ وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهَ فَلَا هَادِيَ لَهُ»

ثنا مخصوص خداوندی است که او را ثنا گفته و از او یاری می جوییم. به او ایمان داشته و بر او توکل می نماییم. شهادت می دهیم که هیچ خدایی جز خدای یگانه نیست. شریکی ندارد و محمد بنده و فرستاده اوست. از بدی‌ها و گناهان خود به خداوند پناه می برمی. کسی که خداوند او را هدایت کند، هیچ گمراه کننده‌ای نخواهد داشت و کسی را که گمراه کند، هیچ هدایت کننده‌ای نخواهد داشت.

٣- گذابین

أَيُّهَا النَّاسُ، إِنَّهُ كَائِنٌ فِي هَذِهِ الْأُمَّةِ ثَلَاثُونَ كَذَابًا أَوْلَ مَنْ يَكُونُ مِنْهُمْ صَاحِبٌ صَنْعَهُ وَصَاحِبٌ الْيَمَامَهِ.

ای مردم! براستی که سی دروغگو در این امت وجود دارند که اولین آن‌ها «صاحب صنعا» و «صاحب یمامه» است.

٤- پرسش امیر مؤمنان

[شروط إعجاز لا إله إلا الله]

يَا أَيُّهَا النَّاسُ، إِنَّهُ مَنْ لَقِيَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَسْهُدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصًا لَمْ يَخْلُطْ مَعَهَا غَيْرَهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ: فَقَامَ عَلَىٰ بْنُ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ بْنَ أَبِي أُنَّتَ وَأُمِّي كَيْفَ يَقُولُهَا مُخْلِصًا لَا يَخْلُطُ مَعَهَا غَيْرَهَا؟ فَسَأَلَنَا هَذَا نَعْرَفُهُ فَقَالَ: نَعَمْ، حِزْصًا عَلَى الدُّنْيَا وَجَمِيعًا لَهَا مِنْ غَيْرِ حِلْهَا وَرَضِيَ بِهَا وَأَقْوَامٌ يَقُولُونَ أَقَاوِيلَ الْأَخْيَارِ وَيَعْمَلُونَ عَمَلَ الْجَبَابِرَهِ وَالْفُجَارِ فَمَنْ لَقِيَ اللَّهَ وَلَيْسَ فِيهِ شَيْءٌ مِنْ هَذِهِ الْخِصَابِ وَهُوَ يَقُولُ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فَلَهُ الْجَنَّهُ إِنْ أَخَذَ الدُّنْيَا وَتَرَكَ الْآخِرَهَ فَلَهُ النَّارُ.

ای مردم! بدون تردید کسی که با اخلاص شهادت دهد که خدایی جز خدای یگانه نیست و با این عقیده چیز دیگری را مخلوط ننماید، به بهشت می‌رود. در این هنگام امام علی علیه السلام برخاست و عرضه داشت: ای رسول خدا! پدر و مادرم فدای تو باد. انسان چگونه می‌تواند با اخلاص شهادت بدهد و چیز دیگری را با آن مخلوط ننماید؟ آن را توضیح بدھید تا برای ما روشن شود. فرمود: منظور این است که بر دنیا حرص نباشد، از راه حرام آن را جمع نکرده و به آن راضی نشود. عده ای مانند نیکوکاران سخن می‌گویند، ولی عمل ستم گران و گناه کاران را انجام می‌دهند. بنابراین، کسی که خداوند را در حالی ملاقات کند که هیچ کدام از این خصوصیات را نداشته باشد و «لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» بگوید، بهشت از آن اوست. و اگر دنیا را بگیرد و آخرت را ترک کند، آتش از آن اوست.

۵- همکاری با ظالم

وَمَنْ تَوَلََّ لِخُصُومَةَ ظَالِمٍ أَوْ أَعَانَهُ عَلَيْهَا نَزَلَ بِهِ مَلَكُ الْمَوْتِ بِالْبُشْرِيِّ بِلَغْنَهِ اللَّهِ وَنَارٌ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ.

و کسی که از طرف ظالمی دشمنی کند یا او را در دشمنی یاری دهد، فرشته مرگ با بشارت به لعنت خدا و ماندن همیشگی در آتش جهنم به سراغ او خواهد آمد و این چه سرانجام بدی است.

۶- مذمت خوف از طاغوت

وَمَنْ خَفَّ لِسُلْطَانٍ جَائِرٍ كَانَ قَرِينَهُ فِي النَّارِ.

و کسی که برای حاجتی خود را برای سلطان ستم کاری سبک نماید ، در جهنم همراه او خواهد بود.

۷- نکوهش همراهی با جباران

وَمَنْ دَلَّ سُلْطاناً عَلَى الْجَوْرِ قُرْنَ مَعَ هَامَانَ وَكَانَ هُوَ وَالسُّلْطانُ مِنْ أَشَدِّ أَهْلِ النَّارِ عَذَابًاٌ

و کسی سلطانی را در ستم گری راهنمایی کند، با «هامان» همراه شده و عذاب او و آن سلطان از سخت ترین عذاب های اهل جهنم است.

۸- نکوهش احترام به دنیاداران

وَمَنْ عَظَمَ صَاحِبَ دُنْيَا وَأَحَبَّهُ لِطَمَعِ دُنْيَا سَخَطَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَكَانَ فِي دَرَجَتِهِ مَعَ قَارُونَ فِي التَّابُوتِ الْأَسْفَلِ.

و کسی که دنیادار را بزرگ داشته و او را به طمع دنیايش دوست بدارد، خداوند بر او خشم گرفته و با «قارون» در تابوت زیرین جهنم در يك درجه خواهد بود.

۹- ریاکاری

وَمَنْ بَنَى بُنْيَانًا رِياءً وَسُمْعَةً حَمَلَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَى سَيِّعِ أَرَضِهِينَ ثُمَّ يُطْوَقُهُ نَارًا تُوقَدُ فِي عُنْقِهِ ثُمَّ يُرْمَى بِهِ فِي النَّارِ فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ كَيْفَ يَبْنِي رِياءً وَسُمْعَةً؟ قَالَ: يَبْنِي فَضْلًا عَلَى مَا يَكْفِيهِ أَوْ يَبْنِي مُبَاهاةً.

و کسی که به خاطر خودنمایی ساختمانی بسازد، در روز قیامت آن ساختمان را تا هفت طبقه زمین زیر آن حمل می نماید. آن گاه چون

گردن بندی آتشین آن را به گردش آویخته و سپس به جهنم پرتاپ می شود. عرض کردیم: از کجا بفهمیم که برای خودنمایی است؟ فرمود: از آن جا که بیش از احتیاج خود یا برای فخرفروشی می سازد.

۱۰- ظلم در حق کارگران

وَمَنْ ظَلَمَ أَجِيرًا أَجْبَطَ اللَّهُ عَمَلَهُ وَحَرَمَ عَلَيْهِ رِيحَ الْجَنَّةِ وَرِيحُهَا يُوجَدُ مِنْ خَمْسِمَائَهِ عَامٍ.

و کسی که به اجیری ظلم کند، خداوند عمل او را نابوده کرده و بوی بهشت را برابر او حرام می نماید، در حالی که بوی بهشت از مسافت پانصد سال راه به مشام می رسد.

۱۱- همسایه آزاری

وَمَنْ خَانَ جَارَهُ شَيْرًا مِنَ الْأَرْضِ طَوَّقَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَى سَبِيعِ أَرْضِينَ نَارًا حَتَّىٰ يُدْخَلَهُ جَهَنَّمَ.

و کسی که یک وجب از زمین همسایه اش را غصب کند، خداوند متعال در روز قیامت آن یک وجب را تا هفت طبقه زیر آن تبدیل به آتش نموده، به صورت طوقی در آورده و در گردن او می اندازد تا زمانی که او را وارد جهنم نماید.

۱۲- بی اعتمایی به قرآن

وَمَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ ثُمَّ نَسِيَهُ مُتَعَمِّدًا لَقِيَ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَجْدُومًا وَمَغْلُولًا وَيُسَلِّطُ اللَّهُ عَلَيْهِ بِكُلِّ آيَهٍ حَيَّهُ مُوَكَّلًا بِهِ.

و کسی که قرآن را بیاموزد و عمداً آن را فراموش کند، در روز قیامت در حالی که جذامی و خیلی تشنه است، خدا را ملاقات می کند و خداوند در مقابل هر آیه ای ماری را بر او مسلط می نماید.

۱۳ - زیر پا نهادن دستورات قرآن

وَمَنْ تَعْلَمَ الْقُرْآنَ فَلَمْ يَعْمَلْ بِهِ وَآثَرَ عَلَيْهِ حُبَ الدُّنْيَا وَزَيْنَتَهَا إِشْتَوْجَبَ سَيِّخَطَ اللَّهِ تَعَالَى وَكَانَ فِي الدَّرَجَةِ مَعَ الْيَهُودِ وَالنَّصَارَى الَّذِينَ يَنْبِذُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ.

و کسی که قرآن را بیاموزد و به آن عمل نکند و دوستی دنیا و زیبایی های آن را بر قرآن ترجیح دهد، سزاوار خشم خدای متعال شده و هم ردیف یهود و نصاری می شود که کتاب خدا را پشت سر انداختند.

۱۴ - شهوت پرستی ابليسی

وَمَنْ نَكَحَ امْرَأَهُ حَرَاماً فِي دُبُرِهَا أَوْ غُلَاماً حَشَرَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَتْسَنَ مِنَ الْجِيفَهِ يَتَأْذِي بِهِ النَّاسُ حَتَّى يَدْخُلَ جَهَنَّمَ وَلَا يَقْبُلُ اللَّهُ مِنْهُ صِدْقًا وَلَا عَدْلًا وَأَجْبَطَ اللَّهُ عَمَلَهُ وَيَدْعُهُ فِي تَابُوتٍ مَسْدُودًا بِمَسَامِيرٍ مِنْ حَدِيدٍ وَيُضْرِبُ عَلَيْهِ فِي التَّابُوتِ بِصَيْفَاجِهِ حَتَّى يُشَبَّكَ فِي تِلْكَ الْمَسَامِيرِ فَلَوْ وُضَعَ عِرْقٌ مِنْ عُرُوقِهِ عَلَى أَرْبَعِمَايَهِ أُمَّهِ لَمَاتُوا جَمِيعاً وَهُوَ مِنْ أَشَدِ النَّاسِ عَذَاباً.

و کسی که با زنی و از پشت به حرام نزدیکی کند، یا با پسر بچه یا مردی نزدیکی کند، خدای متعال در روز قیامت او را بدبوتر از مردار محشور می نماید که مردم از بوی او اذیت می شوند تا زمانی که او را به جهنم ببرد. و خداوند به هیچ وجه عذاب او را برطرف نمی کند و این عذاب با هیچ

فديه اي بطرف نمی شود. و نيز عمل او را نابود كرده و او را در تابوتی که با ميخ های آهنین بسته شده است، می گذارند و با سنگ های پهن آن قدر روی آن تابوت می زنند که ميخ هایش به بدنش فرو رود. و اگر چهارصد امت گرفتار گوشه اي از گوشه های اين عذاب شوند، بدون شک همه آن ها می ميرند. و او از کسانی است که سخت ترين عذاب ها را دارند.

۱۵ - عاقبت فحشا

وَمَنْ زَنِي بِأَمْرِهِ يَهُودِيَّهِ أَوْ نَصِيرَاتِهِ أَوْ مَجُوسِهِ أَوْ مُسْلِمِهِ حَرَّهِ أَوْ أَمَّهِ أَوْ مَنْ كَانَتْ مِنَ النَّاسِ فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْهِ فِي قَبْرِهِ ثَلَاثَمَاتِهِ أَلْفِ بَابٍ مِنَ النَّارِ تَخْرُجُ مِنْهَا حَيَّاتٌ وَعَقَارِبٌ وَشُهْبٌ مِنْ نَارٍ فَهُوَ يُخْرَقُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَيَتَأْذِي النَّاسُ مِنْ نَشْ فَوْجٍ فَيُعْرَفُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ حَتَّى يُؤْمَرَ بِهِ إِلَى النَّارِ فَيَتَأْذِي بِهِ أَهْلُ الْجَمْعِ مَعَ مَا هُمْ فِيهِ مِنْ شَتَّى دِرَجَاتِ الْعِذَابِ لِأَنَّ اللَّهَ حَرَمَ الْمُحَارَمَ وَمَا أَحِيدُ أَعْيَرُ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى وَمَنْ غَيْرَتِهِ أَنَّهُ حَرَمَ الْفَوَاحِشَ وَحَدَّ الْحُدُودَ.

و کسی که با زن یهودی، مسیحی، مجوسی، مسلمان، - آزاد باشد یا کنیز - یا غیر این ها زنا کند، خداوند سیصد هزار در از آتش در قبرش می گشاید که مارها، عقرب ها و شعله های آتش از آن خارج می شوند؛ او تا روز قیامت می سوزد. مردم از بوی بد فرج او آزار می بینند و او را تا روز قیامت به همین خصوصیت می شناسند تا زمانی که دستور بررسد او را به جهنم ببرید. اهل محشر با وجود عذاب های سختی که خود دارند از آن نیز اذیت می شوند. زیرا براستی که خداوند حرام ها را حرام نموده است. و کسی باغيرت تراز خدای متعال نیست. و بخاطر غيرتی که دارد، هر زگی ها را قطعاً حرام نموده و حدود شرعی را تعیین نموده است.

وَمَنْ أَطَّلَعَ فِي يَبْيَتِ حَيَارِهِ فَنَظَرَ إِلَى عَوْرَةِ رَجُلٍ أَوْ شَعْرِ امْرَأٍ أَوْ شَيْءٍ مِنْ جَسَدِهَا كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ أَنْ يُدْخِلَهُ النَّارَ مَعَ الْمُنَافِقِينَ الَّذِينَ كَانُوا يَبْتَغُونَ عَوْرَاتِ النَّاسِ فِي الدُّنْيَا وَلَا يَخْرُجُ مِنَ الدُّنْيَا حَتَّى يَفْضَلْ حَهُ اللَّهُ وَيُبَدِّي لِلنَّاسِ عَوْرَاتَهُ فِي الْآخِرَةِ، وَمَنْ سَيَخْطُ بِرِزْقِهِ وَبَثَ شَكْوَاهُ وَلَمْ يَصْبِرْ لَمْ يُرْفَعْ لَهُ إِلَى اللَّهِ حَسَنَةٌ وَلَقَى اللَّهُ تَعَالَى وَهُوَ عَلَيْهِ غَضْبًا.

و هر کس به داخل خانه همسایه اش نگاه کرده و عورت مرد یا موی زن یا مقداری از بدنیش را ببیند، سزاوار است که خدا او را همراه با منافقینی که در پی عیوب مردم بوده اند، به جهنم ببرد. و تا خداوند او را رسوا ننماید، از دنیا خارج نخواهد شد و در آخرت نیز عورتش را برای مردم نمایان خواهد نمود و کسی که به خاطر (کمی) رزق خود از خداوند خشمگین باشد و از این مطلب (نzd غیر خدا) گله کند و صبر نکند، کار نیکی از او به خداوند نرسیده و در حالی که خداوند متعال از او خشمگین است، او را ملاقات می نماید.

۱۷ - استکبار پیشگی

وَمَنْ لِيْسَ ثَوْبًا فَأَخْتَالَ فِيهِ خَسْفَ اللَّهِ بِهِ قَبْرَهُ مِنْ شَفِيرِ جَهَنَّمِ يَتَجَلَّجِلُ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ وَإِنَّ قَارُونَ لِيْسَ حُلَّةً فَأَخْتَالَ فِيهَا فَخَسَفَ بِهِ فَهُوَ يَتَجَلَّجِلُ فِيهَا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَهِ.

و کسی که لباسی بپوشد و با آن تکبر کند، خداوند قبرش را در کناره جهنم فرو می برد و تا آسمان ها و زمین باقی است در آن فرو می رود.

و براستی که قارون لباسی پوشید و با آن تکبر کرد، به همین جهت در زمین فرو رفت و تا روز قیامت در آن فرو می رود.

۱۸- فخر فروشی در ازدواج

وَمَنْ نَكَحَ إِمْرَأَهُ حَلَالًا بِمَا لِحَلَالٍ غَيْرَ أَنَّهُ أَرَادَ بِهَا فَخْرًا أَوْ رِيَاءً لَمْ يَرِدْهُ اللَّهُ بِذِلِّكَ إِلَّا ذُلْلًا وَهُوَ أَنَا وَأَقَامَهُ اللَّهُ بِقَدْرِ مَا اسْتَيْمَتَ مِنْهَا عَلَى شَفِيرِ جَهَنَّمْ ثُمَّ يَهُوَ فِيهَا سَبْعِينَ خَرِيفًا.

و کسی که با زن حلالی با مال حلال ازدواج کند و قصدش از این ازدواج، تفاخر و خودنمایی باشد، خداوند عزوجل از این ازدواج جز ذلت و پستی بهره ای به او نخواهد داد و به اندازه ای که از آن زن کام گرفته است او را در کناره جهنم نگه خواهد داشت، آن گاه او را در جهنم می اندازند و هفتاد سال طول می کشد تا به ته جهنم برسد.

۱۹- ظلم به زنان

وَمَنْ ظَلَمَ امْرَأَهُ مَهْرَهَا فَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ زَانٌ وَيَقُولُ اللَّهُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَنِيدِي زَوْجِتُكَ أَمَتِي عَلَى عَهْدِي فَلَمْ تَفِ لِي بِالْعَهْدِ فَيَتُولِّي اللَّهُ عَزْ وَجَلْ طَلَبَ حَقِّهَا فَيَسْتَوْعِبَ حَسَنَاتِهِ كُلُّهَا فَلَا يَنْفِي بِحَقِّهَا فَتَيْوَمْرُ بِهِ إِلَى النَّارِ.

و کسی که به زنی در مورد مهرش ظلم کند (مهرش را ندهد یا کم بدهد)، خداوند او را زناکار می داند و در روز قیامت به او می گوید: بنده ام! با پیمان خود کنیزم را به ازدواج تو درآوردم، ولی تو به پیمان وفا نکردی. و خداوند عزوجل خود عهده دار گرفتن حق آن زن می شود. و تمام کارهای نیک آن مرد را می گیرد. ولی چون کارهای نیک او جواب گوی حق آن زن نیست، دستور می رسد او را به جهنم ببرید.

۲۰- خودداری از گواهی دادن به حق

وَمَنْ رَجَعَ عَنْ شَهَادَتِهِ وَكَتَمَهَا أَطْعَمَهُ اللَّهُ لَحْمَهُ عَلَى رُؤُوسِ الْخَلَايِقِ وَيُدْخِلُهُ النَّارَ وَهُوَ يَلْوُكُ لِسَانَهُ.

و کسی که از شهادت خود باز گردد و شهادت ندهد، خداوند در مقابل چشم مردم گوشت او را به خودش می خوراند و در حالی به جهنّم می رود که زبانش را می بگواد.

۲۱- عدم رعایت عدالت میان همسران

وَمَنْ كَانَتْ لَهُ امْرَأَتَانِ فَلَمْ يَعْدِلْ بَيْنَهُمَا مِنْ نَفْسِهِ وَمَا لِهِ جَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَغْلُولًا مَائِلًا شِقُّهُ حَتَّى يَدْخُلَ النَّارَ.

و کسی که دو زن داشته باشد و در امور زناشویی و امور مالی، با آن ها به عدالت رفتار نکند، در روز قیامت با تشنگی زیاد و بدن کچ محشور می شود تا وقتی که وارد جهنّم شود.

۲۲- نادیده گرفتن حق همسایه

وَمَنْ كَانَ مُؤْذِيًّا لِجَارِهِ مِنْ غَيْرِ حَقٍ حَرَمَهُ اللَّهُ رِيحَ الْجَنَّةِ وَمَأْوَاهُ النَّارُ أَلَا وَإِنَّ اللَّهَ يَسْأَلُ الرَّجُلَ عَنْ حَقٍ جَارِهِ.

و کسی که به ناحق همسایه اش را اذیت کند، خداوند بوی بهشت را بر او حرام می نماید و جایگاهش جهنّم خواهد بود. بدانید که بدون شک خداوند عزوجل از مرد در مورد حق همسایه می پرسد و کسی که حق همسایه اش را از بین برد از ما نیست.

۲۳- اهافت به فقراء

وَمَنْ أَهَانَ فَقِيرًا مُسْلِمًا مِنْ أَجْلِ فَقْرِهِ وَاسْتَحْفَفَ بِهِ فَقَدِ اسْتَحْفَفَ بِعَنْ اللَّهِ وَلَمْ يَرَلْ فِي مَقْتِ اللَّهِ وَسَخَطِهِ حَتَّى يُرْضِيهُ.

و کسی که مسلمان فقیری را به خاطر فقرش خوار کرده و به او توهین نماید، به راستی که به حق، به خداوند توهین نموده است و تا زمانی که او را راضی نکند، پیوسته خداوند عزوجل از او خشمگین بوده و با او سخت دشمن خواهد بود.

۲۴- احترام به فقراء

وَمَنْ أَكْرَمَ فَقِيرًا مُسْلِمًا لِقَيِّ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَهُوَ يَضْحَكُ إِلَيْهِ.

و کسی که به مسلمان فقیری احترام بگذارد، در روز قیامت در حالی که خداوند در صورت او می خنده، او را ملاقات می نماید.

۲۵- دنیا پرستی

وَمَنْ عَرِضَتْ لَهُ دُنْيَا وَآخِرَةٌ فَاخْتَارَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ لَقَيِّ اللَّهِ تَعَالَى وَلَيْسَتْ لَهُ حَسَنَةٌ يَتَقَوَّلُ بِهَا النَّارَ.

و کسی که دنیا و آخرت به او عرضه شود و او دنیا را برگزیده (و آخرت را رها کند)، در حالی که کار نیکی ندارد تا با آن از جهنم نجات یابد، خدای متعال را ملاقات می کند.

۲۶- آخرت گرایی

وَمَنْ أَخَذَ الْآخِرَةَ وَتَرَكَ الدُّنْيَا لَقَيِّ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَهُوَ راضٍ عَنْهُ.

ص: ۳۳

و کسی که آخرت را گرفته و دنیا را ترک کند، در روز قیامت در حالی که خداوند از او راضی است، او را ملاقات می نماید.

۲۷- مبارزه با هواي نفس

وَمَنْ قَدَرَ عَلَى اِمْرَأٍ اُوْحَىٰ رِيَهٖ حَرَاماً فَتَرَكَهَا مَخَافَةَ اللَّهِ حَرَامَ اللَّهِ عَلَيْهِ النَّارَ وَآمَنَهُ اللَّهُ تَعَالَى مِنَ الفَزَعِ الْاَكْبَرِ وَدُخُولِ النَّارِ وَأَذْخَلَهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ وَإِنْ أَصَابَهَا حَرَاماً حَرَامَ اللَّهِ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَأَذْخَلَهُ النَّارَ.

و کسی که بتواند با زن یا کنیزی از راه حرام نزدیکی کند ولی از ترس خدا این کار را نکند، خداوند عزوجل جهنم را بر او حرام می کند. او را از وحشت بزرگ ایمن نموده و به بهشت می برد. و اگر از راه حرام با او نزدیکی کند، خداوند بهشت را بر او حرام نموده و او را وارد آتش می نماید.

۲۸- مال حرام

وَمَنِ اكْتَسَبَ مَالاً حَرَاماً لَمْ يَقْبِلِ اللَّهُ مِنْهُ صَيْدَقَهُ وَلَا عِتْقَادًا وَلَا حَجَّاً وَلَا اعْتِمَارًا وَكَتَبَ اللَّهُ لَهُ بِعِيدَدِ أَجْزَاءٍ ذَلِكَ أَوْزَارًا وَمَا بَقَى مِنْهُ بَعْدَ مَوْتِهِ كَانَ زَادَهُ إِلَى النَّارِ.

و کسی که مال حرامی به دست آورد، خداوند صدقه، آزاد کردن بندۀ، حج و عمره او را قبول نمی کند. و خداوند عزوجل به عدد پاداش این اعمال برای او گناه می نویسد. و اگر پس از مرگ او چیزی از آن باقی بماند، توشه او برای جهنم خواهد بود.

۲۹- فرار از مال حرام

وَمَنْ قَدَرَ عَلَيْهَا وَتَرَكَهَا مَخَافَةَ اللَّهِ كَانَ فِي مَحَبَّةِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ وَيُؤْمِرُ بِهِ إِلَى الْجَنَّةِ،

صف: ۳۴

و کسی که به مال حرام دسترسی داشته باشد، ولی آن را از ترس خداوند ترک کند، در دوستی و رحمت خداوند به سر برده و دستور می‌رسد که او را به بهشت ببرند.

٣٠ - مصافحه با زنان نامحرم

وَمَنْ صَافَحَ امْرَأَهُ حَرَاماً جَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَغْلُولًا ثُمَّ يُؤْمَرُ بِهِ إِلَى النَّارِ . وَكَسِي که با زن نامحرمی دست بدهد، در روز قیامت در حالی می‌آید که دست هایش به گردنش بسته شده است. آن گاه دستور می‌رسد او را به جهنم ببرید.

٣١ - خوشگویی با نامحرمان

وَمَنْ فَاكَهَ امْرَأَهُ لَا يَمْلِكُهَا حُبْسٌ بِكُلِّ كَلْمَهٍ كَلَمَهَا فِي الدُّنْيَا أَلْفَ عَامٍ فِي النَّارِ، وَالْمَرْأَهُ إِذَا طَاوَعَتِ الرَّجُلَ فَالْتَّزَمَهَا حَرَاماً أوْ قَبَّلَهَا أوْ بَاسَرَهَا حَرَاماً أوْ فَاكَهَهَا وأَصَابَ مِنْهَا فَاحِشَهَ فَعَلَيْهَا مِنَ الْوِزْرِ مَا عَلَى الرَّجُلِ إِنْ غَلَبَهَا عَلَى نَفْسِهَا كَانَ عَلَى الرَّجُلِ وِزْرُهَا.

و کسی که با زن نامحرمی شوخي کند، در مقابل هر کلمه ای که در دنيا به او گفته است، هزار سال حبس می‌شود. و اگر مردی زنی را بارضایت او از راه حرام در آغوش بکشد، بپوسد، یا با او نزدیکی کند یا شوخي کند و با آن زن گناهی انجام دهد، آن زن همان قدر گناه کار است که مرد گناه کرده و اگر مرد بزور این کارها را انجام دهد، گناه هر دو به عهده مرد است.

٣٢ - غش در معامله

وَمَنْ غَشَ مُسْلِمًا فِي بَيْعٍ أَوْ شِرَاءٍ فَلَيَسَ مِنَّا وَيُخْسِرُ مَعَ الْيَهُودِ يَوْمَ الْقِيَامَه لَأَنَّ مَنْ غَشَ النَّاسَ فَلَيَسَ بِمُسْلِمٍ .

صف: ٣٥

و کسی که مسلمانی را در خرید و فروش فریب دهد، از ما نیست. و در روز قیامت با یهود محشور می شود. زیرا بدون شک و تردید کسی که مردم را فریب دهد، مسلمان نیست.

۳۳ - کوته‌هی در دستگیری از همسایه

وَمَنْ مَنَعَ الْمَاعُونَ مِنْ جَارِهِ إِذَا اخْتَاجَ إِلَيْهِ، مَنَعَهُ اللَّهُ فَضْلَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَوَكْلَهُ إِلَى نَفْسِهِ.

و کسی که وسایل کار و منزل (از قبیل تبر، تیشه و بیل) را از همسایه اش که به آن احتیاج دارد دریغ کند، خدا در روز قیامت او را از فضل خود محروم نموده و او را به خودش واگذار می نماید.

۳۴ - واگذار شدن به خود

وَمَنْ وَكَلَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ إِلَى نَفْسِهِ، هَلَكَ وَلَا يَقْبِلُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لَهُ عُذْرًا.

و کسی که خداوند او را به خودش واگذارد، هلاک خواهد شد. و خداوند هیچ عذری را از او قبول نمی کند.

۳۵ - همسر آزاری

وَمَنْ كَانَتْ لَهُ امْرَأةٌ تُؤْذِيهِ، لَمْ يَقْبِلِ اللَّهُ صَلَاتُهَا وَلَا حَسِنَاتُهَا مِنْ عَمَلِهَا حَتَّى تُعَيِّنَهُ وَتُرْضِيهُ وَإِنْ صَامَتِ الدَّهْرَ وَقَامَتِ اللَّيلَ وَأَعْتَقَتِ الرِّقَابَ وَأَنْفَقَتِ الأَمْوَالَ فِي سَيِّلِ اللَّهِ. وَكَانَتْ أُولَئِكَ مِنْ يَرِدُ النَّارَ. ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: وَعَلَى الرَّجُلِ مِثْلُ ذَلِكَ الْوِزْرِ وَالْعَذَابِ إِذَا كَانَ لَهَا مُؤْذِنًا ظَالِمًاً.

و زنی که شوهرش را اذیت کند، تا زمانی که او را یاری نکرده و راضیش

نماید، خداوند نماز و هیچ عمل نیکی را از او قبول نمی کند. گرچه عمرش را روزه گرفته، شب ها را با عبادت سپری کند، چندین بردۀ در راه خدا آزاد کند و اموالش را در راه خدا خرج نماید. او اولین کسی است که به جهنّم می رود. و اگر مردی زن خود را اذیت کرده و به او ظلم کند، همین مقدار مرتکب گناه شده و به همین اندازه عذاب می شود.

٣٦ - دگر آزاری (مردم آزاری)

وَمَنْ لَطَمَ حَدًّا مُسْلِمٍ بَدَّ اللَّهُ عِظَامَهُ يَوْمَ الْقِيَامَهِ ثُمَّ سَلَطَ اللَّهُ عَلَيْهِ النَّارَ وَحُسِيرٌ مَغْلُولٌ حَتَّىٰ يَدْخُلَ النَّارَ.

و کسی که به صورت مسلمانی سیلی بزند، خداوند در روز قیامت استخوان های او را پراکنده می سازد، سپس آتش را بر او مسلط می نماید. هم چنین در حالی محشور می شود که دستش به گردنش بسته است و تا زمانی که وارد جهنّم شود، به همین حال خواهد بود.

٣٧ - فریب کاری

وَمَنْ بَاتَ وَفِي قَلْبِهِ غِئْشٌ لِأَخِيهِ الْمُسْلِمِ بَاتَ فِي سَخْطِ اللَّهِ تَعَالَى وَأَصْبَحَ كَذِلِكَ وَهُوَ فِي سَخْطِ اللَّهِ حَتَّىٰ يَتُوبَ وَيَرْجِعَ، وَإِنْ ماتَ كَذِلِكَ ماتَ عَلَى غَيْرِ دِينِ الإِسْلَامِ.

و کسی که شب در فکر فریب برادر مسلمانش باشد و تا صبح نیز از این فکر منصرف نشود، در حالی شب را به پایان می برد و به صبح می رسد که خدای متعال از او خشمگین است. و تا زمانی که توبه نکند و باز نگردد، خداوند از او خشمگین خواهد بود. و اگر در این حال بمیرد، با مسلمانی از دنیا نرفته است.

ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ: أَلَا وَمَنْ غَشَّ مُسْلِمًا فَلَيَسَ مِنَّا - قَالَهَا ثَلَاثَ مَرَاتٍ - .

آن گاه رسول خدا صلی الله علیه وآلہ فرمود: بدانید کسی که مسلمانی را فریب دهد، از ما نیست. و سه بار این جمله را تکرار فرمود.

۳۹ – همکاری با جباران

وَمَنْ عَلَقَ سَوْطًا بَيْنَ يَدَيْ سُلْطَانٍ جَائِرٍ جَعَلَهُ اللَّهُ حَيَّهُ طُولُهَا سِتُّونَ أَلْفَ ذِرَاعٍ فَتَسْلَطُ اللَّهُ عَلَيْهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا مُخَلَّدًا.

و کسی که در برابر سلطان ستمگری تازیانه در دست بگیرد (و به دستور او تازیانه بزند)، خداوند آن تازیانه را تبدیل به ماری به طول شصت هزار ذراع می نماید. و در آتش جهنم آن مار را برای همیشه بر او مسلط می سازد.

۴۰ – غیبت از مؤمنان

وَمَنِ اغْتَابَ أَخَاهُ الْمُسْلِمِ بَطَلَ صَوْمُهُ وَأَنْتَقَضَ وُضُوءُهُ فَإِنْ ماتَ وَهُوَ مُسْتَحِلٌ لِمَا حَرَمَ اللَّهُ،

و کسی که از مسلمانی غیبت کند، روزه و وضویش باطل می شود. و اگر در این حال بمیرد، در حالی مرده است که حرام خدا را حلال دانسته است.

۴۱ – سخن چینی

وَمَنْ مَشَى فِي نَمِيمَهِ بَيْنَ اثْيَنِ سَبْطَ اللَّهِ عَلَيْهِ فِي قَبْرِهِ نَارًا تُحْرِقُهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَإِذَا خَرَجَ مِنْ قَبْرِهِ سَبْطَ اللَّهِ عَلَيْهِ (شُجاعًا) تَنَبَّأَ أَسْوَدَ يَهْشُ لَحْمَهُ حَتَّى يَدْخُلَ النَّارَ.

و کسی که برای سخن چینی بین دو نفر گام بردارد، خداوند در قبرش آتشی بر او مسلط می نماید که تا روز قیامت او را بسوزاند. و هنگامی که از قبرش بیرون می آید، خداوند اژدهای سیاهی را بر او مسلط می نماید که گوشتش را نیش بزند تا زمانی که به جهنّم برود.

٤٢ - حلم و رزی

وَمَنْ كَظَمَ غَيْظَهُ وَعَفَى عنِ الْأَخِيَهُ الْمُسْلِمِ وَحَلَمَ عَنِ الْمُسْلِمِ أَعْطَاهُ اللَّهُ تَعَالَى أَجْرَ شَهِيدٍ.

و کسی که خشمش را فرو برد، برادر مسلمانش را ببخشد و در برابر برادر مسلمانش بردباری ورزد، خدای متعال اجر شهید را به او عطا می فرماید.

٤٣ - ظلم به مستمندان

وَمَنْ بَغَى عَلَى فَقِيرٍ أَوْ تَطاوَلَ عَلَيْهِ وَاسْتَحْقَرَهُ اسْتَحْقَرَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَهِ مِثْلَ الدَّرَهِ فِي صُورَهِ رَجُلٍ حَتَّى يَدْخُلَ النَّارَ.

و کسی که به فقیری ظلم کند یا برای او تکبر کند و او را پست شمارد، خداوند در روز قیامت او را مانند مورجه ولی به شکل مرد محشور می نماید، تا زمانی که به جهنّم برود.

٤٤ - حمایت از مؤمنان

وَمَنْ رَدَ عَنْ أَخِيَهِ غِيَبَهَا فِي مَجْلِسٍ رَدَ اللَّهُ عَنْهُ أَلْفَ بَابٍ مِنَ الشَّرِّ فِي الدُّنْيَا وَالآخِرَهِ إِنَّ لَمْ يَرُدَ عَلَيْهِ كَانَ عَلَيْهِ كَوِزْرٌ مِنِ اغْتَابٍ.

و کسی که در مجلسی از برادرش غیبت شود و او آن غیبت را رد کند،

خداؤند عَزَّوجَلَّ هزار در شَرِّ را در دنیا و آخرت به روی او می بندد. و اگر نه تنها آن غیبت را رد نکند بلکه خوشش هم بباید، گناهش به اندازه گناه کسی است که غیبت کرده است.

٤٥ - تهمت

وَمَنْ رَمَيْ مُحْصِنَةً أَحْبَطَ اللَّهُ عَمَلَهُ، وَجَلَدُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ سَبْعَوْنَ أَلْفَ مَلَكٍ مِنْ بَيْنِ يَدِيهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَنَهْشُ لَحْمَهُ حَيَاةُ
وَعَقَارِبُ ثُمَّ يُوْمَرُ بِهِ إِلَى النَّارِ.

و کسی که به مرد یا زن پاک دامنی تهمت بزند، خداوند عملش را از بین برده، هفتاد هزار فرشته در قیامت او را از روپرو و پشت سر تازیانه می زند و مارها و عقرب ها گوشتیش را نیش می زند. آن گاه دستور می رسد او را به آتش جهنم ببرید.

٤٦ - می گساري

وَمَنْ شَرِبَ الْخَمْرَ فِي الدُّنْيَا سَيْقَاهُ اللَّهُ مِنْ سَمِّ الْأَفَاعِيِّ، وَمَنْ سَمَّ الْعَقَارِبَ شَرِبَهُ يَسَاقِطُ لَحْمُ وَجْهِهِ فِي الْإِنَاءِ قَبْلَ أَنْ يَشْرِبَهَا فَإِذَا
شَرِبَهَا تَفَسَّخَ لَحْمُهُ وَجِلْدُهُ كَالْجِيفَةِ يَتَأذَّى بِهِ أَهْلُ الْجَمْعِ حَتَّى يُؤْمَرَ بِهِ إِلَى النَّارِ، وَشَارِبُهَا وَعَاصِرُهَا وَمُعْتَصِرُهَا فِي النَّارِ وَبَايُهَا
وَمُبَتَاعُهَا وَحَامِلُهَا وَالْمَحْمُولُ إِلَيْهِ وَآكِلُ ثَمَنِهَا سَوَاءٌ فِي عَارِهَا وَإِثْمِهَا، أَلَا وَمَنْ سَيْقَاهَا يَهُودِيًّا أَوْ نَصِيرِيًّا أَوْ صَابِيًّا أَوْ مَنْ كَانَ مِنَ
الْيَاسِ فَعَلَيْهِ كِوْزِرٌ مَنْ شَرِبَهَا، أَلَا وَمَنْ باعَهَا أَوْ اشْتَرَاهَا لِغَيْرِهِ لَمْ يَقْبِلِ اللَّهُ تَعَالَى مِنْهُ صَيْلَةً وَلَا صِيَامًا وَلَا حَجَّاً وَلَا إِعْتِمَارًا حَتَّى
يَتُوبَ مِنْهَا وَإِنْ ماتَ قَبْلَ أَنْ يَتُوبَ كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ تَعَالَى أَنْ يَسْقِيَهُ بِكُلِّ جُرْعَهِ شَرَابٍ مِنْهَا فِي الدُّنْيَا شَرِبَهُ مِنْ صَدِيدِ جَهَنَّمَ. ثُمَّ
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَإِنَّ اللَّهَ حَرَمَ الْخَمْرَ بَعْنَيْهَا وَالْمُسْكِرِ مِنْ كُلِّ شَرَابٍ، أَلَا وَكُلُّ مُسْكِرٍ حَرَامٌ.

ص: ٤٠

و کسی که در دنیا باده بنوشد، خداوند شربتی از سم افعی و عقرب به او می نوشاند. شربتی که هنگام خوردن آن (و قبل از این که آن را بخورد) گوشت صورتش را در ظرف می ریزد و هنگامی که آن را بنوشد، گوشت و پوستش مانند مردار بو گرفته و تکه تکه می شود. به گونه ای که اهل محشر از بوی آن اذیت می شوند و این وضع ادامه دارد تا دستور برسد او را به جهنّم ببرید. و خورنده، سازنده، فروشنده، خریدار، حمل کننده، تحويل گیرنده و کسی که پول آن را می خورد، همگی در زشتی و گناه برابرند. بدانید کسی که آن را به یهودی، مسیحی، صائبی یا سایر مردم بنوشاند، گناه او مانند کسی است که آن را می نوشد. بدانید کسی که آن را برای دیگری بخرد یا بفروشد، تا زمانی که توبه نکند، خداوند متعال نماز، روزه، حج و عمره او را قبول نمی کند. و اگر قبل از توبه بمیرد، به عهده خداوند متعال است که در مقابل هر جرعه ای که در دنیا از آن نوشیده است، شربتی از چرک آلوده به خون جهنّم به او بنوشاند. بدانید که بی شک خداوند باده را بخصوص، و هر مست کننده ای را به طور عموم حرام نموده است. بدانید که هر مست کننده ای حرام است.

۴۷- ربا خواری

وَمَنْ أَكَلَ الرِّبَا مَلَأَ اللَّهُ بُطْنَهُ مِنْ نَارٍ جَهَنَّمَ بِقَدْرِ مَا أَكَلَ، وَإِنِّي أَكْتَسَبَ مِنْهُ مَا لَا يَقْبَلُ اللَّهُ تَعَالَى مِنْهُ شَيْئًا مِنْ عَمَلِهِ وَلَمْ يَزُلْ فِي لَعْنَةِ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ مَا كَانَ عِنْدَهُ قِيراطٌ وَاحِدٌ.

و کسی که ربا بخورد، به اندازه ای که ربا خورده است، خداوند شکمش

را پر از آتش جهَنَم می نماید. و اگر از این راه مالی به دست آورد، خداوند هیچ عملی را از او قبول نمی کند. و تا زمانی که قیراطی از آن مال را در اختیار دارد، پیوسته مورد لعنت خدا و فرشتگان اوست.

٤٨ - خیانت در امامت

وَمَنْ خَانَ أَمَانَتَهُ فِي الدُّنْيَا وَلَمْ يَرُدَّهَا عَلَى أَرْبَابِهَا ماتَ عَلَى غَيْرِ دِينِ الإِسْلَامِ وَلَقِيَ اللَّهُ تَعَالَى وَهُوَ عَلَيْهِ عَصْبَانٌ فَيُؤْمِرُ بِهِ إِلَى النَّارِ فَيُهُوَى بِهِ فِي شَفِيرِ جَهَنَمَ أَبَدَ الْآَبِدِينَ،

و کسی که در امانت خیانت کرده و آن را به صاحبش بازنگرداند، با مسلمانی از دنیا نمی رود و در حالی که خداوند عزوجل از او خشمگین است، او را ملاقات می نماید. دستور می رسد او را به جهَنَم ببرید و او برای همیشه همیشه به کناره جهَنَم انداخته خواهد شد.

٤٩ - شهادت ناقح

وَمَنْ شَهَدَ شَهَادَةً زُورٍ عَلَى رَجُلٍ مُسْلِمٍ أَوْ ذَمَّةً أَوْ مَنْ كَانَ مِنَ النَّاسِ عُلَقَ بِلِسَانِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَهُوَ مَعَ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ،

و کسی که بر علیه مرد مسلمان یا ذمیی یا فرد دیگری شهادت دروغ بدهد، در روز قیامت او را از زبانش آویزان می کنند و همراه با منافقین در طبقه پایین جهَنَم خواهد بود.

٥٠ - خیانت به خدمت گزار

وَمَنْ قَالَ لِخَادِمِهِ أَوْ مَمْلُوكِهِ وَمَنْ كَانَ مِنَ النَّاسِ: لَا يَئِيكَ وَلَا سَيِّعَدْيَكَ، قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: لَا يَئِيكَ وَلَا سَيِّعَدْيَكَ إِجْلِسْ فِي النَّارِ.

و کسی که به خادم یا برده خود یا شخص دیگری (که از او یاری بخواهد) بگوید: «نه، یاری ات نمی کنم»، خداوند عزو جل در روز قیامت به او می گوید: «نه، یاری ات نمی کنم. خودت را با صورت در جهنم بینداز».

۵۱- همسر آزاری

وَمَنْ أَصَرَّ بِإِمْرَأٍ حَتَّىٰ تَفْتَدِي مِنْهُ نَفْسَهَا لَمْ يَرْضَ اللَّهُ تَعَالَىٰ لَهُ بِعُقُوبَةٍ دُونَ النَّارِ لِأَنَّ اللَّهَ تَعَالَىٰ يَغْضَبُ لِلْمُرْأَةِ كَمَا يَغْضَبُ لِلْتَّيْمِ

و کسی که زنش را اذیت کند تا آن زن مالی بدهد و خود را از دست شوهرش برهاند، خدای متعال به مجازاتی کمتر از جهنم برای او راضی نمی شود؛ زیرا بدون تردید خدای متعال همان گونه که برای یتیم به خشم می آید، برای زن هم خشمگین می شود.

۵۲- بدگویی و زیراب زنی

وَمَنْ سَعَىٰ بِأَخِيهِ إِلَىٰ سُلْطَانٍ لَمْ يَبْدُ لَهُ مِنْهُ سُوءٌ وَلَا مَكْرُوهٌ أَحْبَطَ اللَّهُ عَمَلَهُ فَإِنْ وَصَلَ إِلَيْهِ مِنْهُ سُوءٌ أَوْ مَكْرُوهٌ أَوْ أَذى جَعَلَهُ اللَّهُ فِي طَبَقَةٍ مَعَ هَامَانَ فِي جَهَنَّمَ،

و کسی که نزد سلطانی از برادرش بدگویی و سخن چینی نماید، اگر آن سلطان هیچ آزار و آسیبی به او نرساند، خداوند عزو جل همه اعمالی را که انجام داده است، از بین می برد. و اگر آزار و آسیبی به او برساند، خداوند او را در جهنم در طبقه ای همراه با هامان (وزیر فرعون) خواهد گذاشت.

۵۳- ریا کاری در قرائت قرآن

وَمَنْ قَرَأَ الْقُرْآنَ يُرِيدُ بِهِ السُّمْعَةَ وَالْتِمَاسَ شَيْءٍ لَقِيَ اللَّهُ تَعَالَىٰ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَوَجْهُهُ

عَظِيمٌ لَيْسَ عَلَيْهِ لَحْمٌ وَرَجَهُ الْقُرْآنُ فِي قَفَاهُ حَتَّى يُدْخِلَهُ النَّارَ وَيَهُوَ فِيهَا مَعَ مَنْ يَهُوَ.

و کسی که برای خودنمایی و یا رسیدن به چیزی قرآن بخواند، در روز قیامت در حالی خداوند عزوجل را ملاقات خواهد نمود که صورتش استخوانی بیش نیست و گوشت ندارد. و قرآن با آهن ته نیزه به پشت او می زند تا او را وارد جهنهم نماید و با کسانی که در جهنهم می افتد، به جهنهم می افتد.

۵۴ - قرائت بدون عمل

وَمَنْ قَرأَ الْقُرْآنَ وَلَمْ يَعْمَلْ بِهِ حَسَرَةُ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَهُ أَعْمَى فَيَقُولُ: رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بِصَهِيرًا؟ قَالَ كَذَلِكَ أَتَشْكَ آيَاتُنَا فَتَسْيِيَّهَا وَكَذَلِكَ تُنْسِي فَتَيُؤْمِرُ بِهِ إِلَى النَّارِ.

و کسی که قرآن بخواند و به آن عمل نکند، خداوند در روز قیامت او را کور محسور می نماید. او عرضه می دارد: خدایا! من بینا بودم. چرا مرا کور محسور نمودی؟ و خداوند می فرماید: آیات ما به تو رسید و تو آن ها را آن گونه ترک کردی، امروز نیز آن آیات تو را این گونه ترک می کنند. آن گاه دستور می رسد که او را به جهنهم ببرید.

۵۵ - مال خر

وَمَنِ اشْتَرَى خِيَانَهُ وَهُوَ يَعْلَمُ أَنَّهَا خِيَانَهُ فَهُوَ كَمْ خَانَهَا فِي عَارِهَا وَإِثْمِهَا.

و کسی که مالی را بخرد که از راه خیانت بدست آمده است و بداند که از راه خیانت به دست آمده ، گناه و ننگ او مانند همان کسی است که خیانت نموده است.

٥٦ - قوادی و قیادت

وَمَنْ قَاوَدْ بَيْنَ رَجُلٍ وَامْرَأٍ حَرَاماً حَرَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا وَلَمْ يَزُلْ فِي سَخْطِ اللَّهِ حَتَّى يَمُوتُ.

و کسی که واسطه شود و مرد و زنی را از راه حرام به هم برساند، خداوند بهشت را بر او حرام می گرداند و جایگاه او جهنم است که سرانجام بدی است. و پیوسته خداوند از او خشمگین است تا بمیرد.

٥٧ - دغل کاری و فریب کاری

وَمَنْ عَشَّ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ نَزَعَ اللَّهُ مِنْهُ بَرَكَةَ رِزْقِهِ وَأَفْسَدَ عَلَيْهِ مَعِيشَتَهُ وَوَكَّلَهُ إِلَى نَفْسِهِ.

و کسی که برادر مسلمانش را بفریبد، خداوند برکت و روزیش را می گیرد، زندگی او را تباہ کرده و او را به خودش وامی گذارد.

٥٨ - مال خر: خریداری مال دزدیده شده

وَمَنِ اشْتَرَى سَرِقَةً وَهُوَ يَعْلَمُ أَنَّهَا سَرِقَةٌ فَهُوَ كَمْنٌ سَرَقَهَا فِي عَارِهَا وَإِثْمِهَا.

و کسی که مال دزدی را بخرد و بداند که مال دزدی است، کار او به اندازه کار آن دزد گناه دارد و زشت است.

٥٩ - نکوهش از خیانت

وَمَنْ حَانَ مُسْلِمًا فَلَيَسَ مِنَا وَلَشَنَا مِنْهُ فِي الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ، أَلَا وَمَنْ سَمِعَ فَاحِشَةً فَأَفْشَاهَا فَهُوَ كَمْنٌ أَتَاهَا.

و کسی که به مسلمانی خیانت کند، در دنیا و آخرت نه او از ماست و نه ما از اوییم. و بدانید کسی که ارتکاب گناهی را بشنو و خبر آن را پخش کند، مانند انجام دهنده گناه است.

وَمَنْ سَمِعَ خَبْرًا فَأَفْسَاهُ فَهُوَ كَمَنْ عَمِلَهُ.

و کسی که انجام کار خوبی را بشنود و خبر آن را پخش کند، مانند انجام دهنده آن است.

۶۱- تحریک به سوی شهوت

وَمَنْ وَصَفَ امْرَأَهُ لِرَجُلٍ وَذَكَرَهَا فَاقْتَسَنَ بِهَا الرَّجُلُ فَأَصَابَ مِنْهَا فَاجِشَةً لَمْ يَخْرُجْ مِنَ الدُّنْيَا حَتَّى يَعْضَبَ اللَّهُ عَلَيْهِ.

و کسی که زیبایی های زنی را برای مردی بگوید و آن مرد شیفتہ او شده و با او گناهی انجام دهد، از دنیا نمی رود مگر این که خداوند بر او خشم می گیرد.

۶۲- پی آمد خشم خدا

وَمَنْ غَرِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ غَضِّةً بَثْ عَلَيْهِ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُونَ السَّبْعُ وَكَانَ عَلَيْهِ مِنَ الْوِزْرِ مِثْلُ الْعِدْيِ أَصَابَهَا. قَيْلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا؟ قَالَ: يَتُوبُ اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِمَا وَلَمْ يَقْبَلْ تَوْبَةَ الَّذِي يَخْطُبُهَا بَعْدَ الَّذِي وَصَفَهَا.

و کسی که خداوند بر او خشم بگیرد، آسمان های هفت گانه و زمین های هفت گانه نیز بر او خشم می گیرد و گناهی همانند گناه آن مرد خواهد داشت. عرض کردند: ای رسول خدا! اگر آن زن و مرد توبه کرده و اصلاح شوند، چطور؟ فرمود: خدا توبه آن زن و مرد را قبول می کند، ولی توبه کسی را که باعث این گناه شده است، قبول نمی کند.

وَمَنْ مَلِئَ عَيْنَيْهِ مِنْ امْرَأٍ حَرَاماً حَشَاهُمَا اللَّهُ تَعَالَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِمَسَامِيرٍ مِنَ النَّارِ وَحَشَاهُمَا نَاراً حَتَّى يَقْضِيَ بَيْنَ النَّاسِ ثُمَّ يُؤْمِرُ بِهِ إِلَى النَّارِ.

و کسی که چشمانش را از نگاه حرام به زنی پر کند، در روز قیامت چشمانش را با میخ های آتشین و آتش پر می نماید و تا زمانی که خداوند بین مردم حکم می نماید، به این حالت خواهد بود. آن گاه دستور می رسد که او را به جهنم ببرید.

۶۴ - اطعام ریاکارانه

وَمَنْ أَطْعَمَ طَعَاماً رِيَاءً وَسُمْعَةً أَطْعَمَهُ اللَّهُ تَعَالَى مِثْلَهُ مِنْ صَدِيدِ جَهَنَّمْ وَجَعَلَ ذَلِكَ الطَّعَامَ نَاراً فِي بَطْنِهِ حَتَّى يَقْضِيَ بَيْنَ النَّاسِ.

و کسی که برای ریا و خودنمایی غذایی بدهد، خدای متعال از چرک آلوده به خون جهنم به او خواهد داد و این غذا را در شکم او تبدیل به آتش می نماید. و به همین حال خواهد بود تا خداوند بین مردم حکم نماید.

۶۵ - عمل فحشا

وَمَنْ فَجَرَ بِإِمْرَأٍ وَلَهَا بَغْلٌ تَفَجَّرَ مِنْ فَرْجِهِمَا مِنْ صَدِيدِ وَادِيًّا مَسِيَّرَةً خَمْسَمَائِهِ عَامٍ يَتَأَذَّى بِهِ أَهْلُ النَّارِ مِنْ تَنِّ رِيحِهِمَا وَكَانَا مِنْ أَشَدِ النَّاسِ عَذَاباً.

و کسی که با زن شوهرداری مرتکب گناه شود، از فرج آن دو، آن قدر چرک آلوده به خون بیرون می آید که دره ای به طول راه پانصد سال

بوجود می آید و جهنمیان از بدبویی آن دو اذیت می شوند و عذاب آن دو از سخت ترین عذاب های مردم خواهد بود.

۶۶ - چشم چرانی

وَأَشَدَّ غَصَبُ اللَّهِ عَلَى امْرَأٍ ذَاتِ بَعْلٍ مَلَائِكَةً عَيْنَهَا مِنْ غَيْرِ زَوْجِهَا أَوْ ذِي مَحْرَمٍ مِنْهَا فَإِنَّهَا إِنْ فَعَلَتْ ذَلِكَ أُخْبَطَ اللَّهُ كُلَّ عَمَلٍ عَمِلَتْهُ فَإِنْ أُوْطَأَتْ فِرَاشَهُ غَيْرِهِ كَانَ حَقًا عَلَى اللَّهِ تَعَالَى أَنْ يُحْرِقَهَا بِالنَّارِ بَعْدَ أَنْ يُعَذِّبَهَا فِي قَبَرِهَا.

و خداوند عزوجل از زنی که چشم خود را از غیر شوهر یا غیر محرم خود پر کند، خیلی خشمگین می گردد. و بدون تردید اگر چنین کند، خداوند تمام کارهای نیک او را از بین می برد. و اگر در بستر غیر شوهرش بخوابد، به عهده خدای متعال است که پس از عذاب نمودن او در قبرش، با آتش او را بسوزاند.

۶۷ - طلاق غیر اسلامی

وَأَيْمَا امْرَأٍ هَرَأْتَ مِنْ زَوْجِهَا لَمْ تَرْلُ فِي لَعْنَهِ اللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ أَجْمَعِينَ حَتَّى إِذَا نَزَلَ بِهَا مَلَكُ الْمَوْتِ قَالَ لَهَا أَبْشِرِي بِالنَّارِ وَإِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَهُ قَبِيلَ لَهَا ادْخُلِي النَّارَ مَعَ الدَّاخِلِينَ أَلَا وَأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى وَرَسُولَهُ بَرِئَانٍ مِنْ الْمُخْتَلَعَاتِ بِغَيْرِ حَقٍّ أَلَا وَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ وَرَسُولُهُ بَرِئَانٍ مِمَّنْ أَضَرَّ بِامْرَأٍ حَتَّى تَحْتَلِعَ مِنْهُ.

و هر زنی که (بی جهت و از روی هوی و هوس) از شوهرش طلاق خلع بگیرد، پیوسته در لعنت خدا، فرشتگان او، پیامبرش و همه مردم خواهد بود. و زمانی که فرشته مرگ سراغ او بیاید، به او می گوید: «مزده باد تو را به

جهنم». و در روز قیامت به او می گویند: «همراه با کسانی که به جهنم می روند، به جهنم برو». و بدانید که بدون تردید خدای متعال و رسولش از زنانی که بی جهت از شوهرانشان طلاق خلع می گیرند، بیزار هستند. و نیز بدانید که بدون تردید خداوند عزوجل و رسول او از مردی که زنش را اذیت کند تا طلاق خلع بگیرد، بیزار هستند.

۶۸- امامت حکیمانه

وَمَنْ أَمَّ قَوْمًا بِإِذْنِهِمْ وَهُمْ عَنْهُ رَاضُونَ فَاقْتَصَدَ بِهِمْ فِي حُضُورِهِ وَقِرَاءَتِهِ وَرُكُوعِهِ وَسُجُودِهِ وَقُعُودِهِ وَقِيامِهِ فَلَهُ مِثْلُ أَجْرِهِمْ.

و کسی که با اجازه عده ای و با رضایت آن ها امام جماعت آن ها شود و در حضور، قرائت، رکوع، سجود، قعود و قیام خود میانه روی نماید، پاداشی مانند پاداش آنان خواهد داشت.

۶۹- امامت غیر حکیمانه

وَمَنْ أَمَّ قَوْمًا فَلَمْ يَقْتَصِهِ مِنْهُمْ فِي حُضُورِهِ وَقِرَاءَتِهِ وَرُكُوعِهِ وَسُجُودِهِ رُدَدْ عَلَيْهِ صَيْلَاتُهُ وَلَمْ تُجَاوِزْ تَرَاقِيهِ وَكَانَتْ مَنْزِلَتُهُ عِنْدَ اللَّهِ تَعَالَى كَمَنْزِلَةِ إِيمَامِ جَاهِرٍ مُعْتَدِلٍ لَمْ يَصْلُحْ لِرِعَيَّتِهِ وَلَمْ يَقْتُمْ فِيهِمْ بِأَمْرِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ.

و کسی که امام جماعت عده ای شود و در حضور، قرائت، رکوع، سجود، قعود و قیام خود میانه روی نماید، نمازش را به او باز می گرداند، و از ترقوه او بالاتر نمی رود (نمازش اصلاً قبول نمی شود) و خدای متعال او را مانند پیشوای ستم گر و تجاوز کاری می داند که به دستور خداوند عزوجل حاکم آنان نشده است.

۷۰- سؤال امیر المؤمنان از یکی از چهار تن

فَقَامَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ بْنُ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ بْنَ أَبِي أَنْثَ وَأَمْمَى وَمَا مَنْزِلَهُ إِمَامٌ جَائِرٌ مُعْتَدِلٌ لَمْ يَضْطُلْ لِرِعَيَّةٍ وَلَمْ يَقُمْ فِيهِمْ بِأَمْرِ اللَّهِ تَعَالَى؟ قَالَ: هُوَ رَابِعُ أَرْبَعَةٍ مِنْ أَشَدِ النَّاسِ عَذَابًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ، إِبْلِيسٌ وَفَرْعَوْنٌ وَقَاتِلُ النَّفْسِ، وَرَابِعُهُمْ سُلْطَانٌ جَائِرٌ.

در اینجا امیرالمؤمنین علیه السلام برخاسته و عرض کرد: پدر و مادرم فدای تو باد ای رسول خدا! پیشوای ستمگر تجاوز کاری که صلاح پیروانش را نمی خواهد و به دستور خداوند عزوجل حاکم آنان نگردیده است، چه حالی دارد؟ آن حضرت فرمود: او آخرین نفر از چهار نفری است که در روز قیامت عذاب آنها از همه مردم سخت تر است و عبارتند از: ابلیس، فرعون، آدم کش و سلطان ستم گر.

۷۱- کوتاهی در وام دادن

وَمَنِ احْتَاجَ إِلَيْهِ أَخْوَهُ فِي قَرْضٍ فَلَمْ يُقْرِضْهُ حَرَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ يَوْمَ يَجْزِي الْمُحْسِنِينَ،

و کسی که برادر مسلمانش احتیاج به قرض او داشته باشد، ولی به او قرض ندهد، خداوند در روزی که به نیکوکاران پاداش می دهد، بهشت را برابر او حرام می گرداند.

۷۲- صبر در خانه

وَمَنِ صَبَرَ عَلَىٰ سُوءِ خُلُقٍ امْرَأَتِهِ وَاحْتَسَبَهُ أَعْطَاهُ اللَّهُ تَعَالَى بِكُلِّ مَرَّةٍ يَصْبِرُ عَلَيْهَا مِنَ الثَّوَابِ مَا أُعْطِيَ أُوْيُوبَ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَىٰ بَلَائِهِ وَكَانَ عَلَيْهَا مِنَ الْوِزْرِ فِي كُلِّ يَوْمٍ وَلَيَلَّهِ مِثْلُ رَمَلٍ

عالجٰ فَإِنْ مَا تُثْبِتَ قَبْلَ أَنْ تُعَيَّنَهُ وَقَبْلَ أَنْ يَرْضَى عَنْهَا حُشْرَثٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَنْكُوسَةً مَعَ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ.

و کسی که در برابر بداخلانی زن خود صبر نموده و ثواب آن را از خداوند امیدوار باشد، خدای متعال در برابر هر روز و شبی که صبر می کند، همانند آن چه به حضرت ایوب عليه السلام به خاطر بلایش، عطا فرمود، به او عطا می فرماید. و آن زن هر روز و هر شب همانند تپه ای شن متراکم، گناه خواهد داشت. و اگر پیش از آن که شوهرش را یاری کرده و او را راضی کند، بمیرد، در روز قیامت به صورت وارونه همراه با منافقین در طبقه زیرین جهّم محشور خواهد شد.

۷۳- ناسازگاری در خانه

وَمَنْ كَانَتْ لَهُ امْرَأٌ لَمْ تُوَافِقْهُ وَلَمْ تَصْبِرْ عَلَى مَا رَزَقَهُ اللَّهُ وَشَقَّتْ عَلَيْهِ وَحَمَّلَهُ مَا لَمْ يَقْسِدْ عَلَيْهِ لَمْ يَقْبِلِ اللَّهُ مِنْهَا حَسِنَةً تَتَّقَى بِهَا حَرَّ النَّارِ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهَا مَا دَامَتْ كَذِلِكَ.

و کسی که زنی داشته باشد که با او سازگار نباشد و بر آن چه خداوند متعال روزی آن ها نموده است، صبر نکند و بر شوهرش سخت گرفته و او را وادار به کارهایی بنماید که نمی تواند انجام دهد، تا زمانی که چنین است خداوند هیچ کار نیکی که او را از آتش جهّم حفظ کند، از آن زن قبول ننموده و بر او خشم می گیرد.

۷۴- اکرام به مؤمنان

وَمَنْ أَكْرَمَ أَخَاهُ فَإِنَّمَا يُكْرِمُ اللَّهَ فَمَا ظُلِّكُمْ بِمِنْ يُكْرِمُ اللَّهُ أَنْ يَفْعَلَ بِهِ،

صفحه ۵۱

و کسی که به برادرش احترام بگذارد، به خدا احترام گذاشته است. و فکر می کنید خداوند با کسی که به او احترام بگذارد، چه رفتاری خواهد داشت.

۷۵- رئیس بدون همت و خدمت

وَمَنْ تَوَلَّ عَرَافَةَ قَوْمَ وَلَمْ يُحِسْنْ فِيهِمْ حُبِّاً عَلَى شَفِيرِ جَهَنَّمِ بِكُلِّ يَوْمٍ أَلْفَ سَيِّنَهِ وَحُسْنَهِ وَيَدُهُ مَغْلُولٌ إِلَى عُنْقِهِ فَإِنْ كَانَ قَاتِلَ فِيهِمْ
بِأَمْرِ اللَّهِ تَعَالَى أَطْلَقَهُ اللَّهُ تَعَالَى وَإِنْ كَانَ ظَالِمًا هَوَى بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمِ سَبْعِينَ حَرِيفًا.

و کسی که ریاست اجتماعی را به عهده بگیرد و به آنان خوبی نکند، در مقابل هر روزی که بر آنان حکومت کرده است، هزار سال در لبه جهنم زندانی می شود و محشور میشود در حالی که دستهایش به گردنش بسته شده است. و اگر به دستور خدای متعال بر آنان حکومت کرده باشد، خدای متعال او را آزاد می نماید و اگر ظالم باشد (و به غیر دستور الهی بر آنان حاکم بوده است) او را در جهنم می اندازد و هفتاد سال طول می کشد تا به ته جهنم برسد.

۷۶- حکم به ناحق

وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ كَانَ كَمْنَ شَهِدَ شَهَادَةَ زُورٍ وَيُقْذَفُ بِهِ فِي النَّارِ وَيُعَذَّبُ بِعَذَابٍ شَاهِدٍ الزُّورِ.

و کسی که بر اساس احکامی که خداوند نازل فرموده است، حکم نکند، مانند کسی است که شهادت دروغ داده باشد در جهنم انداخته شده و همانند دروغ گو عذاب می شود.

وَمَنْ كَانَ ذَا وَجْهَيْنِ وَلِسَائِينِ فَهُوَ فِي النَّارِ.

و کسی که دو رو و دو زبان باشد، در روز قیامت نیز دو رو و دو زبان خواهد بود.

٧٨ - صلح و اصلاح

وَمَنْ مَشَى فِي صُلْحٍ بَيْنَ أَثْيَنِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَمَلَائِكَتُهُ حَتَّى يَرْجِعَ وَأَعْطِيَ أَجْرَ لَيْلَةِ الْقَدْرِ.

و کسی که برای آشتی دادن دو نفر گام بردارد، تا زمانی که باز گردد، خداوند و فرشتگان بر او درود می فرستند و نیز پاداش شب قدر را به او می دهند.

٧٩ - آشتی دادن

وَمَنْ مَشَى فِي قَطِيعَهِ بَيْنَ أَثْيَنِ كَانَ لَهُ مِنَ الْوِزْرِ بِقَدْرِ مَا لِمَنْ أَصْلَحَ بَيْنَ أَثْيَنِ مِنَ الْأَخْرِ مَكْتُوبٌ عَلَيْهِ لَعْنَهُ اللَّهُ حَتَّى يَدْخُلَ جَهَنَّمَ فَيُضَاعِفَ لَهُ الْعَذَابُ.

و کسی که برای به هم زدن میانه دو نفر گام بردارد، به اندازه پاداش کسی که دو نفر را آشتی بدهد، گناه خواهد داشت. بر او می نویسند: «لעת خداوند» و تا ورود به جهنم این حال را خواهد داشت. و زمانی که به جهنم برود، عذابش دوچندان خواهد شد.

٨٠ - یاری رسانی

وَمَنْ مَشَى فِي عَوْنِ أَخِيهِ وَمَنْفَعَتِهِ فَلَهُ ثَوَابُ الْمُجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ.

و کسی که برای یاری و رسانیدن فایده ای به برادرش گام بردارد، ثواب مجاهدین در راه خدا را خواهد داشت.

۸۱- عیب‌جویی

وَمَنْ مَشَى فِي عَيْبٍ أَخِيهِ وَكَشْفٍ عَوْرَتِهِ كَانَ أَوَّلُ خُطْوَةٍ خَطَاهَا وَوَضَعَهَا فِي جَهَنَّمَ وَكَشَفَ اللَّهُ عَوْرَتَهُ عَلَى رُؤوسِ الْخَلَائِقِ.

و کسی که برای عیب‌جویی از برادرش و افسای عیب او گام بردارد، با اولین قدمی که بر می‌دارد و می‌گذارد، وارد جهنم شده و خداوند عیب او را برای مردم فاش می‌سازد.

۸۲- صله‌ارحام

وَمَنْ مَشَى إِلَى ذِي قَرَابَةٍ وَذِي رَحِيمٍ يَسْأَلُ بِهِ أَعْطَاهُ اللَّهُ أَجْرًا مَائِهِ شَهِيدٌ وَإِنْ سَأَلَ بِهِ وَوَصَلَهُ بِمَالِهِ وَنَفْسِهِ جَمِيعًا كَانَ لَهُ بِكُلِّ خُطْوَةٍ أَرْبَعُونَ أَلْفَ أَلْفٍ حَسَنَةٍ وَرُفِعَ لَهُ أَرْبَعُونَ أَلْفَ أَلْفٍ دَرَجَةٍ وَكَانَمَا عَبَدَ اللَّهُ تَعَالَى مَائَةَ سَنَةٍ.

و کسی که برای احوال پرسی یکی از نیکان و خویشاوندان خود گام بردارد، خداوند پاداش صد شهید را به او عطا می‌فرماید و چنانچه با مال یا ثروتش به او یاری رساند، در مقابل هر گامی که بر می‌دارد، چهل هزار هزار کار نیک برایش ثبت شده و چهل هزار هزار درجه بالا می‌رود. و گویا صد سال خداوند عزوجل را عبادت کرده است.

۸۳- ایجاد اختلاف

وَمَنْ مَشَى فِي فَسَادٍ مَا يَبْنِهِمَا وَقَطِيعٍ يَبْنِهِمَا غَضِيبَ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ وَلَعْنَهُ فِي الدُّنْيَا

وَالآخِرَةِ وَكَانَ عَلَيْهِ مِنَ الْوِزْرِ كَعِدْلٍ قَاطِعِ الرَّاجِمِ.

و کسی که برای به هم زدن میانه آن ها و قطع رابطه آن ها گام بردارد، خدای متعال از او خشمگین شده و در دنیا و آخرت او را لعنت می نماید و گناهی مانند گناه قاطع رحم (کسی که به خویشاوند خود بدی کند) خواهد داشت.

۸۴ - خواستگاری

وَمَنْ عَمِلَ فِي تَرْوِيْجِ بَيْنَ مُؤْمِنِينَ حَتَّىٰ يَجْمِعَ بَيْنَهُمَا زَوَّجُهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ أَلْفِ امْرَأٍ مِّنَ الْحُورِ الْعَيْنِ كُلُّ امْرَأٍ فِي قَصْبِرٍ مِّنْ دُرٌّ وَيَاقُوتٍ وَكَانَ لَهُ بِكُلِّ خُطْوَةٍ خَطَاها أُوْ كَلِمَةٍ تَكَلَّمُ بِهَا فِي ذَلِكَ عَمَلٌ سَنَهٌ قِيَامٌ لِلَّهِ وَصِيَامٌ نَهَارِهَا.

و کسی که برای ازدواج دو مؤمن تلاش کند، تا زمانی که آن ها با هم ازدواج کنند، خداوند هزار زن از حورالعين بهشت را به ازدواج او در می آورد که هر کدام در قصری از در و یاقوت هستند و در مقابل هر گامی که در این راه برداشته یا کلمه ای که در این مسیر گفته است، (ثواب) عمل یک سال را خواهد داشت که شب هایش را عبادت کرده و روز هایش را روزه گرفته باشد.

۸۵ - ایجاد اختلاف خانوادگی

وَمَنْ عَمِلَ فِي فُرْقَةٍ بَيْنَ امْرَأٍ وَرَوْجِهَا كَانَ عَلَيْهِ غَضَبُ اللَّهِ وَلَعْنَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ وَكَانَ حَقًا عَلَى اللَّهِ تَعَالَى أَنْ يَرْضَى خَهُ بِأَلْفِ صَحْرَى مِنْ نَارٍ.

و کسی که برای جدایی زنی از شوهرش تلاش کند، خشم خدا و لعنت

او در دنیا و آخرت بر او خواهد بود. و به عهده خداوند است که هزار صخره آتشین به او بزند.

۸۶ - اختلاف افکنی

وَمَنْ مَشَى فِي فَسَادٍ مَا يَبْتَهِمَا وَلَمْ يُفَرِّقْ كَانَ فِي سَخْطِ اللَّهِ وَلَعْنَتِهِ فِي الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ وَحَرَمَ اللَّهُ التَّظَرُّ إِلَى وَجْهِهِ.

و کسی که برای به هم زدن میان آن ها تلاش کند، ولی آنان را از یکدیگر جدا نکند، در دنیا و آخرت در خشم و لعنت خداوند بوده و خداوند او را از نظر احتمش دور می سازد.

۸۷ - کمک به نایینایان

وَمَنْ قَادَ ضَرِيرًا إِلَى مَسْجِدٍ أَوْ إِلَى مَنْزِلَهِ أَوْ لِحَاجَةٍ مِنْ حَوَائِجِهِ كَتبَ اللَّهُ لَهُ بِكُلِّ قَدْمٍ رُفَعَهَا وَوَضَعَهَا عَنْ رُقِيهِ وَصَلَّتْ عَلَيْهِ الْمَلَائِكَهُ حَتَّى يَفْرَقَهُ، وَمَنْ كَفَى ضَرِيرًا حَاجَهُ مِنْ حَوَائِجِهِ فَمَشَى فِيهَا حَتَّى يَقْضِيهَا أَعْطَاهُ اللَّهُ تَعَالَى بَرَاءَةً مِنَ النَّارِ وَبَرَاءَةً مِنَ النَّفَاقِ وَقَضَى لَهُ سَبْعِينَ أَلْفَ حَاجَهٍ فِي عَاجِلِ الدُّنْيَا وَلَمْ يَزَلْ يَخْوضُ فِي رَحْمَهِ اللَّهِ تَعَالَى حَتَّى يَرْجِعَ.

و کسی که نایینایی را به مسجد یا منزلش ببرد یا برای انجام کاری از کارهاش او را به جایی ببرد ، تا زمانی که از او جدا شود خداوند در مقابل هر گامی که برداشته و گذاشته است، آزاد کردن یک بنده را برای او می نویسد و فرشتگان بر او درود می فرستند. و کسی که کار نایینایی را انجام دهد و در راه انجام شدن آن گام بردارد، خدای متعال او را از دو چیز رهایی می دهد:

ص: ۵۶

جهنم و نفاق. و نیز هفتاد هزار حاجت او را در همین دنیا برآورده نموده و تا زمانی که بازگردد، پیوسته غرق در رحمت خدای متعال است.

۸۸- پرستاری

وَمَنْ قَامَ عَلَى مَرِيضٍ يَوْمًا وَلَيْلَةً بَعْثَهُ اللَّهُ تَعَالَى مَعَ إِبْرَاهِيمَ الْخَلِيلِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَجَازَ عَلَى الصَّرَاطِ كَالْبَرْقِ الْلَّامِ.

و کسی که یک شبانه روز از مریضی پرستاری کند، خدای متعال او را با حضرت ابراهیم خلیل علیه السلام برمی انگیزد و مانند برق جهنده از پل صراط عبور می کند.

۸۹- کمک به بیماران

وَمَنْ سَعَى لِمَرِيضٍ فِي حَاجَتِهِ فَقَضَاهَا خَرَجَ مِنْ ذُنُوبِهِ كَيْوُمٍ وَلَمَدَّهُ أُمُّهُ . فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَإِنْ كَانَ الْمَرِيضُ مِنْ أَهْلِهِ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ: مِنْ أَعْظَمِ النَّاسِ أَجْرًا مِنْ سَعَى فِي حَاجَةِ أَهْلِهِ.

و کسی که برای انجام کار مریضی سعی کند و آن را انجام دهد، همانند روزی که از مادر متولد گردیده است، از گناهانش خارج می شود. در این جا مردی از انصار عرض کرد: ای رسول خدا! اگر این مریض از خانواده اش بود، چطور؟ رسول خداصلی الله علیه وآلہ فرمود: یکی از کسانی که بیش ترین پاداش را دارند، کسی است که کاری برای خانواده اش انجام دهد.

۹۰- قطع رحم

وَمَنْ ضَيَّعَ أَهْلَهُ وَقَطَعَ رَحِمَهُ، حَرَمَهُ اللَّهُ تَعَالَى حُسْنَ الْجَزَاءِ يَوْمَ يَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

صف: ۵۷

وَضَيْعَةً. وَمَنْ يُضِيغُهُ اللَّهُ تَعَالَى فِي الْآخِرَةِ فَهُوَ يَرُدُّ مَعَ الْهَالِكِينَ حَتَّىٰ يَأْتِيَ بِالْمُخْرَجِ وَلَمْ يَأْتِ بِهِ.

و کسی که خانواده اش را ضایع کرده و رحم خود را قطع نماید، خدای متعال در روزی که پاداش نیکوکاران را عطا می فرماید، او را از پاداش نیکو محروم نموده و ضایع می نماید. و کسی که خداوند متعال در آخرت او را ضایع نماید، همراه با هلاک شدگان سرگردان است و به دنبال راهی می گردد که از این وضع بیرون بیاید، ولی پیدا نمی کند.

۹۱ - وام دادن

وَمَنْ أَفْرَضَ مَلْهُوفًا فَأَحَسَنَ طَلْبَتُهُ اسْتَأْنَفَ الْعَمَلَ وَاعْطَاهُ اللَّهُ بِكُلِّ دِرْهَمٍ أَلْفَ قِنْطَارٍ مِنَ الْجَنَّةِ.

و کسی که به «مال از دست داده ای» قرض دهد و به هنگام پس گرفتن آن به او خوبی کند، عملش را باید از نو شروع کند (گناهان قبلی اش آمرزیده شده است) و خداوند در مقابل هر درهم، هزار قنطار (صد پیمانه) از بهشت به او عطا می فرماید.

۹۲ - مشکل گشایی

وَمَنْ فَرَّجَ عَنْ أَخِيهِ كُرْبَبَهَ مِنْ كُرْبَ الدُّنْيَا نَظَرَ اللَّهَ إِلَيْهِ بِرَحْمَتِهِ فَنَالَ بِهَا الْجَنَّةَ وَفَرَّجَ اللَّهُ عَنْهُ كَرْبَبَهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ.

و کسی که یک گرفتاری دنیوی برادرش را رفع کند، خداوند با رحمت خود به او می نگرد. به همین جهت به بهشت می رود و خداوند گرفتاری های او را در دنیا و آخرت رفع می نماید.

وَ مَنْ مَشَى فِي إِضْلَاحٍ بَيْنَ امْرَأٍ وَ زَوْجِهَا أَعْطَاهُ اللَّهُ تَعَالَى أَجْرَ الْفِتْحِ شَهِيدٍ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَقًّا وَ كَانَ لَهُ بِكُلِّ خُطُوهٍ يَخْطُوها
فِي ذَلِكَ عِبَادَهُ سَنَهٌ قِيَامٌ لَيْلَهَا وَ صِيَامٌ نَهَارِهَا.

و کسی که برای اصلاح میان زن و شوهری گام بردارد، خدای متعال پاداش هزار شهید را که حقیقتاً در راه خدا کشته شده اند، به او عطا فرموده و در این راه، در برابر هر گامی که بر می دارد و کلمه ای که می گوید، عبادت یک سال را که شب هایش را عبادت کرده و روزهایش را روزه گرفته است، خواهد داشت.

۹۴ - پاداش و اسلامی

وَ مَنْ أَقْرَضَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ كَانَ لَهُ بِكُلِّ دِرْهَمٍ أَقْرَضَهُ وَ زُنَجَلِ أَحُدٍ وَ جَبَلِ رَضْوَى وَ طُورِ سَيْنَاءَ حَسَنَاتٌ فَإِنْ رَفَقَ بِهِ فِي طَلَبِهِ يُعْبَرُ
بِهِ عَلَى الصَّرَاطِ كَالْبَرِّيِّ الْخَاطِفِ اللَّامِعِ بِغَيْرِ حِسَابٍ وَ لَا عَذَابٌ.

و کسی که به برادر مسلمانش قرض دهد، در مقابل هر درهمی که به او قرض داده هم وزن کوه احمد، سینا و کوه های رضوی، کارهای نیک خواهد داشت. و اگر پس از سر آمدن مهلت آن، در مطالبه اش بر او آسان بگیرد، مانند برق خیره کننده و درخشنده ، بدون حساب و عذاب از پل صراط عبور خواهد نمود.

۹۵ - کوتاهی در قرض دادن

وَ مَنْ شَكَا إِلَيْهِ أَخَوُهُ الْمُسْلِمُ فَلَمْ يُقْرِضْهُ حَرَامَ اللَّهِ عَلَيْهِ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ.

و کسی که برادر مسلمانش پیش او از نداری شکایت کند، ولی او قرضی به وی ندهد، خداوند در روزی که به نیکوکاران پاداش می دهد، بهشت را برابر او حرام می نماید.

۹۶ - کوتاهی در برآورده شدن حاجت ارباب رجوع

وَمَنْ مَنَعَ طَالِبًا حَاجَتَهُ وَهُوَ قَادِرٌ عَلَى فَضَائِهَا فَعَلَيْهِ مِثْلُ حَطِّيهِ عَشَّارٍ. فَقَامَ إِلَيْهِ عَوْفُ بْنُ مَالِكٍ فَقَالَ: مَا يَبْلُغُ حَطِّيهُ عَشَّارٍ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ فَقَالَ: عَلَى الْعَشَّارِ كُلُّ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ لَعْنَهُ اللَّهُ وَالْمَلَائِكَةُ وَالنَّاسُ أَجْمَعِينَ.

و کسی که حاجت خواهش کننده ای را در حالی که می تواند، برنياورد، گناهی مانند گناه عشار خواهد داشت. در اینجا «عوف بن مالک» برخاست و عرض کرد: ای رسول خدا! گناه عشار چقدر است؟ آن حضرت فرمود: گناه او به اندازه ای است که در هر روز و شبی، خدا، همه فرشتگانش و همه مردم او را لعنت می نمایند.

وَمَنْ يَلْعُنُهُ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ نَصِيرًاً.

و کسی که خدا او را لعنت کند، یاوری نخواهد داشت.

۹۷ - مفت نهادن

وَمَنِ اصْطَدَ طَنَعَ إِلَى أَخِيهِ مَعْرُوفًا فَمَنْ بِهِ عَلَيْهِ حِيطَ عَمَلُهُ وَخَابَ سَيِّعِيهُ، ثُمَّ قَالَ: إِلَّا وَإِنَّ اللَّهَ حَرَمَ عَلَى الْمَنَانِ وَالْمُحْتَالِ وَالْقَتَّابِ وَمُدْمِنِ الْخَمْرِ وَالْجَوَاظِ وَالْجَعْظَرِيِّ وَالْعُتُلُّ الرَّزِيمِ الْجَنَّهَ،

و کسی که به برادرش خوبی کند و آن گاه بر او مفت گذارد، عملش از

بین رفته و تلاشش به نتیجه نمی رسد. و بدانید که بی شک، خداوند عزوجل بهشت را بر منت گذار، مختار، سخن چین، کسی که بر خوردن شراب مداومت می کند، متکبر، پر خور درشت خوی و بداخلان فرومایه، حرام نموده است.

۹۸ - دست گیری از مستمندان

وَمَنْ تَصَيَّدَ بِصَيْدَقَةٍ عَلَى رَجُلٍ مِسْكِينٍ كَانَ لَهُ مِثْلُ أَخْرِهِ وَلَوْ تَدَاوَاهَا أَرْبَعُونَ أَلْفَ إِنْسَانٍ ثُمَّ وَصَلَّتْ إِلَى مِسْكِينٍ كَانَ لَهُ أَجْرًا كَامِلًا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ آتَقْوَا وَآخِسِنُوا لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ.

و کسی که به مرد مسکینی صدقه بدهد، همانند اجر آن مسکین را خواهد داشت و براستی که اگر چهل هزار نفر صدقه ای را دست به دست کنند تا به دست فقیری برسد، هر کدام از آنان اجر کاملی دارند. و اگر بدانید، پاداش های خداوند برای تقوایشگان و نیکوکاران بهتر و ماندگارتر است، اگر آگاه باشد.

۹۹ - احداث مسجد

وَمَنْ بَنَى مَسْجِدًا فِي الدُّنْيَا بَنَى اللَّهُ لَهُ بِكُلِّ ذِرَاعٍ مِنْهُ - أَوْ قَالَ: بِكُلِّ شِبْرٍ مِنْهُ - مَسِيرَةً أَرْبَعِينَ أَلْفِ عَامٍ مَدِينَةً مِنْ ذَهَبٍ وَفِضَّهِ وَدُرٍّ وَيَاقوٍ وَرُزْمَرٍ وَفِي كُلِّ مَدِينَةٍ أَلْفَ قَصْرٍ وَفِي كُلِّ قَصْرٍ أَرْبَعُونَ أَلْفَ أَلْفَ دَارٍ وَفِي كُلِّ دَارٍ أَرْبَعُونَ أَلْفَ أَلْفِ بَيْتٍ وَفِي كُلِّ بَيْتٍ أَرْبَعُونَ أَلْفَ أَلْفِ سَرِيرٍ عَلَى كُلِّ سَرِيرٍ زَوْجَهُ مِنَ الْحُورِ الْعَيْنِ وَفِي كُلِّ بَيْتٍ أَرْبَعُونَ أَلْفَ أَلْفِ وَصِيفَةٍ وَأَرْبَعُونَ أَلْفَ أَلْفِ وَصِيفَةٍ وَفِي كُلِّ بَيْتٍ أَرْبَعُونَ أَلْفَ أَلْفِ مَائِدَةٍ عَلَى

كُلَّ مَا إِنَّهُ أَرْبَعُونَ أَلْفَ قَصْيَّةٍ وَفِي كُلِّ قَصْيَّةٍ أَرْبَعُونَ أَلْفَ لَوْنٍ مِنَ الطَّعَامِ وَيُعْطَى اللَّهُ وَلِيْهِ مِنَ الْقُوَّةِ مَا يَأْتِي بِهِ الأَزْوَاجَ وَعَلَى ذَلِكَ الطَّعَامِ وَذَلِكَ الشَّرَابُ فِي يَوْمٍ وَاحِدٍ.

و کسی که مسجدی در دنیا بسازد، خداوند در برابر هر وجب - یا فرمود: در برابر هر ذراع - از آن، شهری از طلا، نقره، در، یاقوت، زمرد، زبرجد و مروارید برای او می سازد که وسعت آن به اندازه ای است که برای پیمودن آن چهل هزار سال وقت لازم است. در هر شهری چهل هزار هزار قصر، در هر قصری چهل هزار خانه، در هر خانه ای چهل هزار هزار اتاق، در هر اتاقی هزار هزار تخت، بر هر تختی همسری از حورالعین وجود دارد. و نیز در هر اتاقی چهل هزار هزار پسر بچه خدمت کار، چهل هزار هزار دختر بچه خدمتکار و چهل هزار هزار سفره غذا وجود دارد. بر هر سفره ای چهل هزار هزار سینی بزرگ و در هر سینی چهل هزار هزار نوع غذا هست و خداوند چنان قدرتی به او عطا می فرماید که بتواند در یک روز از همه این همسران و خوردنی ها و نوشیدنی ها استفاده کند.

۱۰۰ – أذان كفتن

وَمَنْ تَوَلَّ إِذَا نَادَنَ مَسَاجِدَ اللَّهِ فَأَذَنَ فِيهِ وَهُوَ يُرِيدُ وَجْهَ اللَّهِ تَعَالَى أَعْطَاهُ اللَّهُ ثَوابَ أَرْبَعِينَ أَلْفَ بَيْ وَأَرْبَعِينَ أَلْفَ أَلْفِ صَيْدِيقٍ وَأَرْبَعِينَ أَلْفَ شَهِيدٍ وَأَدْخَلَ فِي شَفَاعَتِهِ الْجَنَّةَ أَرْبَعِينَ أَلْفَ أَلْفِ أُمَّهٖ وَفِي كُلِّ أُمَّهٖ أَرْبَعُونَ أَلْفَ أَلْفَ رَجُلٍ وَكَانَ لَهُ فِي كُلِّ جَنَّةٍ مِنَ الْجَنَانِ أَرْبَعُونَ أَلْفَ أَلْفِ مَدِينَةٍ وَفِي كُلِّ مَدِينَةٍ أَرْبَعُونَ أَلْفَ أَلْفَ قَصْرٍ وَفِي

كُلَّ قَصِيرٍ أَرْبَعُونَ أَلْفَ أَلْفِ دَارٍ وَفِي كُلِّ دَارٍ أَرْبَعُونَ أَلْفَ أَلْفِ بَيْتٍ وَفِي كُلِّ بَيْتٍ أَرْبَعُونَ أَلْفَ أَلْفِ سَرِيرٍ وَعَلَى كُلِّ سَرِيرٍ
 زَوْجَهُ مِنَ الْحَيْوَانِيَّاتِ وَفِي كُلِّ بَيْتٍ مِنْهَا مُثْلُ الدُّنْيَا أَرْبَعُونَ أَلْفَ مَرَهِ بَيْنَ يَدَيْ كُلِّ زَوْجِهِ أَرْبَعُونَ أَلْفَ أَلْفِ وَصَيْفٍ
 وَأَرْبَعُونَ أَلْفَ أَلْفِ وَصَيْفٍ وَفِي كُلِّ بَيْتٍ أَرْبَعُونَ أَلْفَ أَلْفِ مَائِدَهِ وَعَلَى كُلِّ مَائِدَهِ أَرْبَعُونَ أَلْفَ قَصِيرٍ وَفِي كُلِّ قَصِيرٍ عِهٍ
 أَرْبَعُونَ أَلْفَ أَلْفِ لَوْنٍ مِنَ الطَّعَامِ لَوْنَ زَلَّ بِهِ الشَّقَالَنِ لِمَأْذَنَهُمْ فِي أَذْنِي بَيْتٍ مِنْ بَيْتِهِمَا مَا شَاءُوا مِنَ الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ وَالظِّبِّ
 وَاللِّبَاسِ وَالثَّمَارِ وَالْوَانِ التُّحَفِ وَالطَّرَائِفِ مِنَ الْحِلِّيِّ وَالْحُلُلِ، كُلُّ بَيْتٍ مِنْهَا يَكْتُفِي بِمَا فِيهِ مِنْ هَذِهِ الْأَشْيَاءِ عَمَّا فِي الْبَيْتِ الْآخَرِ
 إِنَّمَا أَذْنَنَّ الْمُؤْذِنَ فَقَالَ: أَشْهُدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَكْتَفَهُ أَرْبَعُونَ أَلْفَ أَلْفِ مَلَكٍ كُلُّهُمْ يُصْلُوْنَ عَلَيْهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لَهُ وَكَانَ فِي ظِلِّ اللَّهِ
 حَتَّى يَفْرَغَ، وَكَتَبَ ثَوَابَهُ أَرْبَعُونَ أَلْفَ أَلْفِ مَلَكٍ ثُمَّ صَعِدُوا بِهِ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى.

وَكَسَى كَهْ مَؤْذِنَ مَسْجِدِي شَوْدَ وَبِهِ خَاطِرِ رَضَايِ خَدَائِي مَتَعَالِ در آن اذان بگوید، خداوند ثواب چهل هزار هزار پیامبر، چهل هزار هزار صدیق و چهل هزار شهید را به او عطا نموده و شفاعت او را در مورد چهل هزار هزار امْتَ که هر امْتَی چهل هزار هزار مرد دارد، قبول می نماید. و در هر بهشتی از بهشت ها چهل هزار هزار شهر به او عطا می نماید که در هر شهری چهل هزار هزار قصر؛ در هر قصری چهل هزار هزار اتاق؛ در هر اتاقی چهل هزار هزار تخت و بر هر تختی همسری از حور العین می باشد. هر اتاق آن چهل هزار هزار برابر این دنیاست. در برابر هر کدام از آن همسران، چهل هزار هزار پسر بچه خدمتکار و چهل هزار دختر بچه

خدمتکار وجود دارد. و نیز در هر اتاقی چهل هزار هزار نوع غذا که اگر جنّ و انس مهمان او شوند، بدون تردید می‌تواند داخل کند آنان را در کوچک ترین اتاق‌های آن و از انواع غذایها، نوشیدنی‌ها، عطرها، لباس‌ها، میوه‌ها، تحفه‌ها، لباس‌های کم باب و زیورهای کم یاب، هرچه را که بخواهند، وجود دارد. و در هر کدام از اتاق‌های آن، به قدری از چیزهایی که گفتیم وجود دارد که از اتاق دیگر بی نیاز است. و هنگامی که مؤذن در اذان بگوید: «أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ»، چهل هزار هزار فرشته گردآگرد او را گرفته، بر او درود فرستاده و برایش استغفار می‌کنند و تا زمانی که اذان را تمام کند، زیر سایه خداوند خواهد بود. ثواب او را چهل هزار فرشته می‌نویستند و سپس آن را به سوی خداوند عزوجل بالا می‌برند.

۱۰۱- رفتن به سوی مسجد

وَمَنْ مَشَى إِلَى مَسْجِدٍ مِّنْ مَسَاجِدِ اللَّهِ فَلَهُ كُلُّ خُطْوَةٍ خَطَاهَا حَتَّى يَرْجِعَ إِلَى مَنْزِلِهِ عَشْرُ حَسَنَاتٍ وَيُمْحَى عَنْهُ عَشْرُ سَيِّئَاتٍ وَرُفَعَ لَهُ عَشْرُ دَرَجَاتٍ.

و کسی که به طرف مسجدی از مساجد خداوند گام بردارد، در برابر هر گامی که بر می‌دارد تا زمانی که به منزلش باز گردد، ده کار نیک خواهد داشت، ده گناه از او پاک می‌شود و ده درجه بالا می‌رود.

۱۰۲- شرکت در نماز جماعت

وَمَنْ حَفَظَ عَلَى الْجَمَاعَةِ حَيْثُ مَا كَانَ مَرَّ عَلَى الصَّرَاطِ كَالبَرِقِ الْلَّامِعِ فِي أَوَّلِ زُمْرَهِ مَعَ السَّابِقِينَ وَوَجْهُهُ أَصْوَهُ مِنَ الْقَمَرِ لِلَّهِ الْبَدْرِ وَكَانَ لَهُ كُلُّ يَوْمٍ وَلَيْلٍ يُحَافِظَ عَلَيْهَا ثَوَابَ شَهِيدٍ.

و کسی که مواظب باشد هر جایی که هست خود را به نماز جماعت برساند، در حالی که سیمایش نورانی تراز ماه شب چهارده است، مانند برق خیره کننده درخششته، در اولین گروه همراه با پیشی گیرنده‌گان از پل صراط عبور می‌کند. و در برابر هر روز و شبی که این چنین در نماز جماعت شرکت کرده است، ثواب یک شهید خواهد داشت.

۱۰۳ – پیش قدم شدن برای صف اول نماز جماعت

وَمَنْ حَفِظَ عَلَى الصَّفَّ الْمُقْدَمِ فَيَدْرِكُ التَّكْبِيرَ الْأُولَى وَلَا يُؤْذِي فِيهِ مُؤْمِنًا أَعْطَاهُ اللَّهُ مِنَ الْأُجْرِ مِثْلَ مَا لِلْمُؤْذَنِ وَأَعْطَاهُ اللَّهُ فِي الْجَنَّةِ مِثْلَ ثَوَابِ الْمُؤْذَنِ.

و کسی که مواظب باشد همیشه در صف اول جماعت حاضر شود و به اولین تکبیر امام جماعت برسد و مؤمنی را در نماز اذیت نکند، خداوند پاداشی هم چون پاداش مؤذن به او عطا فرموده و در بهشت نیز ثوابی مانند ثواب مؤذن به او عطا می‌فرماید.

۱۰۴ – پناهگاه سازی و همکاری با مسافران

وَمَنْ بَنَى عَلَى ظَهْرِ الطَّرِيقِ مَأْوِي لِغَابِرِي سَبِيلٍ بَعْثَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَهُ عَلَى نَجِيبٍ مِنْ دُرُّ وَوَجْهِهِ يُضْهِي إِلَيْهِ الْجَنَّهُ نُورًا حَتَّى يُزَاحِمَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلَ الرَّحْمَنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي قُبْتَتِهِ فَيَقُولُ أَهْلُ الْجَمْعِ: هَذَا مَلِيكُ مِنَ الْمَلَائِكَهِ لَمْ يُرِ مِثْلُهُ قَطُّ وَدَخَلَ فِي شَفَاعَتِهِ الْجَنَّهَ أَرْبَعَونَ أَلْفَ أَلْفِ رَجُلٍ.

و کسی که در کنار راه، پناه گاهی برای رهگذران بسازد، خداوند در روز قیامت او را سوار بر شتری برگزیده از در و در حالی که صورتش برای اهل

بهشت می درخشد، بر می انگیزاند و در گنبد ابراهیم خلیل علیه السلام همدم او خواهد بود. اهل محشر می گویند: این فرشته ای از فرشتگان خداست که تاکنون مانندش دیده نشده است؛ و با شفاعت او چهل هزار هزار مرد به بهشت می روند.

۱۰۵ – شفاعت نمودن

وَمَنْ شَفَعَ لِأَخِيهِ شَفَاعَةً طَلَبَهَا مِنْهُ نَظَرَ اللَّهُ تَعَالَى إِلَيْهِ وَكَانَ حَقًا عَلَى اللَّهِ أَنْ لَا يُعَذِّبَ أَيْدِيَهُ أَيْدِيًّا فَإِنْ هُوَ شَفَعَ لِأَخِيهِ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَطْلُبَا
كَانَ لَهُ أَجْرٌ سَبْعِينَ شَهِيدًا.

و کسی که به خواهش برادرش برای او وساطت و میانجی گری کند، خداوند عزوجل به او (با نظر رحمت) می نگرد و به عهده خداوند است که هیچ گاه او را عذاب نکند و اگر بدون خواهش برادرش برای او وساطت کند، پاداش هفتاد شهید خواهد داشت.

۱۰۶ – روزه داری

وَمَنْ صَامَ شَهْرَ رَمَضَانَ فِي إِنْصَاتٍ وَسُكُوتٍ وَكَفَّ سَيْمَعَهُ وَبَصِيرَهُ وَفَرْجَهُ وَجَوَارِحَهُ مِنَ الْكَذِبِ وَالْحَرَامِ وَالْغِيَّبِ تَقْرُبًا إِلَى اللَّهِ
تَعَالَى قَرَبَهُ اللَّهُ تَعَالَى حَتَّى يَمْسَ رُكْبَتَيْ إِبْرَاهِيمَ الْخَلِيلِ علیه السلام.

و کسی که برای نزدیک شدن به خدای متعال، ماه رمضان را در خاموشی و سکوت، روزه بگیرد و گوش، چشم، فرج و سایر اعضای بدنش را از دروغ، حرام و غیبت باز دارد، لمس کند، خداوند به اندازه ای او را نزدیک گرداند که زانوهای حضرت ابراهیم خلیل علیه السلام را لمس کند (همنشینیش شود).

وَمَنِ اخْتَرَ بِرْأً لِلْماءِ حَتَّى اسْتَبَطَ مَاءَهَا فَبَذَلَهَا لِلْمُسْلِمِينَ كَانَ لَهُ كَأْجَرٌ مَنْ تَوَضَّأَ مِنْهَا وَصَلَّى وَكَانَ لَهُ بِعَدِ الْكُلُّ شَعْرٌ إِنْسَانٌ أَوْ بَهِيمٌ أَوْ سَيْعٌ أَوْ طَائِرٌ عَقْ أَلْفِ رَقَبَةٍ وَدَحَلَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي شَفَاعَتِهِ عَيْدَادَ النُّجُومِ حَوْضَ الْقُدُسِ . قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا حَوْضُ الْقُدُسِ؟ قَالَ: حَوْضِي، حَوْضِي - ثَلَاثَ مَرَاتٍ - .

و کسی که چاه آبی بکند و هنگامی که به آب رسید، آن را به مسلمانان ببخشد، پاداشی همانند پاداش کسانی که از آب آن وضو گرفته و نماز می خوانند، خواهد داشت. و نیز در مقابل هر موبی از موهای انسان، حیوان، حیوان درنده یا پرنده ای، ثواب آزاد کردن هزار بندۀ را خواهد داشت. و در روز قیامت با شفاعت او به تعداد ستارگان، مردم به حوض قدس وارد می شوند. عرض کردیم: ای رسول خدا! حوض قدس چه حوضی است؟ سه بار فرمود: حوض من.

۱۰۸ - گندن قبر

وَمَنِ اخْتَرَ لِمُسْلِمٍ قَبْرًا مُمْتَسِبًا حَرَمَهُ اللَّهُ تَعَالَى عَلَى النَّارِ وَبَوَأْهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَأَوْرَدَهُ حَوْضًا فِيهِ مِنَ الْأَبَارِيقِ عَيْدَادَ النُّجُومِ عَرْضُهُ مَابَيْنَ أَيْلَهُ وَصَنْعَاءَ.

و کسی که برای رسیدن به پاداش خداوند قبری برای مسلمانی بکند، خدای متعال جهنّم را بر او حرام نموده و خانه ای در بهشت به او می بخشند و او را وارد حوضی می نمایند که به تعداد ستارگان کوزه در آن هست و عرض آن مابین «ایله» و «صنعاء» است.

وَمَنْ غَسَلَ مَيِّتًا فَأَدَى فِيهِ الْأُمَانَةَ كَانَ لَهُ بِكُلٍّ شَعْرَهٗ عِنْقٌ رَقَبِهِ وَرُفْعَهُ لَهُ بِهِ مَائَهُ دَرَجَهٖ فَقَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَابِ: يَا رَسُولَ اللَّهِ كَيْفَ يُؤَدَّى فِيهِ الْأُمَانَةِ؟ قَالَ: يَسْتُرُ عَوْرَتَهُ وَيَسْتُرُ شَيْئَهُ وَإِنْ لَمْ يَسْتُرْ عَوْرَتَهُ وَشَيْئَهُ حَبْطَ أَجْرُهُ وَكُشِّفَ عَوْرَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ.

و کسی که میت مؤمنی را غسل دهد و در مورد او امانت دار باشد، در برابر هر مویی ثواب آزاد کردن برده ای داشته و صد درجه بالا- می رود. در این جا عمر بن خطاب برخاست و عرض کرد: ای رسول خدا! چگونه می تواند نسبت به او امانت دار باشد؟ فرمود: با پوشانیدن عورت و زشتی های بدنش. و اگر عورت و زشتی های او را نپوشاند، پاداشش از بین می رود و عیش در دنیا و آخرت آشکار می گردد.

۱۱۰ - نماز بر میت

وَمَنْ صَلَّى عَلَى الْمَيِّتِ صَلَّى عَلَيْهِ جَبْرِيلُ وَسَبَّعُونَ أَلْفَ أَلْفِ مَلَكٍ وَغُفَرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ وَإِنْ أَفَامَ عَلَيْهِ حَتَّى يُدْفَنَ وَحَثَا عَلَيْهِ مِنَ التُّرَابِ انْقَلَبَ مِنَ الْجَنَازَهِ وَلَهُ بِكُلِّ قَدَمٍ مِنْ حَيْثُ شَيَّعَهَا حَتَّى يَرْجِعَ مَنْزِلَهُ قِيرَاطٌ مِنَ الْأَجْرِ - وَالْقِيرَاطُ مِثْلُ جَبَلٍ أَحْدِ - يَكُونُ فِي مِيزَانِهِ مِنَ الْأَجْرِ.

و کسی که بر میتی نماز بخواند، جبرئیل و هفتاد هزار هزار فرشته بر او درود فرستاده و گناهان قبلی و بعدی اش آمرزیده می شوند. و اگر تا هنگامی که او را دفن کرده و رویش خاک می ریزند نیز در آن جا حاضر باشد، به هنگام بازگشت در برابر هر قدمی که از زمان تشییع جنازه تا

زمان رسیدن به منزل برمی دارد، قیراطی از پاداش خواهد داشت که هر قیراط آن در ترازوی اعمال هموزن کوه احد است.

۱۱۱ - اشک خشیت

وَمَنْ ذَرَفَتْ عَيْنَاهُ مِنْ حَشْيَهِ اللَّهِ كَانَ لَهُ بِكُلِّ قَطْرِهِ مِنْ دُمُوعِهِ مِثْلُ جَبَلِ أَحْدٍ - يَكُونُ فِي مِيزَانِهِ وَكَانَ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ بِكُلِّ قَطْرِهِ عَيْنٌ مِنَ الْجَنَّةِ عَلَى حَافِيَهَا مِنَ الْمَيَادِينِ وَالْقُصُورِ وَالْمَيَادِينِ مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ وَلَا أَذْنٌ سَمِعَتْ وَلَا حَظَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ.

و کسی که از خشیت خداوند (از ترسی که ناشی از عظمت و بزرگی اوست، نه ترسی که به خاطر گناهان پیدا می شود) بگرید، در مقابل هر قطره اشکی که می ریزد همانند کوه احد در ترازوی اعمال او خواهد بود (هر قطره اشک برابر با کارهای نیکی هموزن کوه احد است) و پاداش هر قطره از اشک هایش چشممه ای در بهشت است که هر دو طرف آن شهرها و قصرهایی هست که نه چشمی دیده، نه گوشی شنیده و نه بر دل بشری خطور کرده است.

۱۱۲ - عیادت مریض

وَمَنْ عَادَ مَرِيضًا فَلَهُ بِكُلِّ خُطْوَهٖ خَطَاهَا حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَى مَنْزِلِهِ سَبْعُونَ أَلْفَ أَلْفِ سَيِّئَهٖ وَيُوْقَعُ لَهُ سَبْعُونَ أَلْفَ أَلْفِ دَرَجٍهٖ وَوُكَلٌ بِهِ سَبْعُونَ أَلْفَ أَلْفِ مَلَكٍ يَعُودُونَهُ فِي قَبْرِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ.

و کسی که از مریضی عیادت کند، تا زمانی که به منزلش باز گردد، در برابر هر گامی که برمی دارد، هفتاد هزار هزار کار نیک خواهد داشت،

هفتاد هزار هزار گناه او پاک شده، هفتاد هزار هزار درجه بالا- می رود و هفتاد هزار هزار فرشته را می گمارند که تا روز قیامت در قبرش از او دیدن کرده و برای او استغفار نمایند.

۱۱۳ - تشیع جنازه

وَمَنْ شَيَّعَ جَنَازَةً فَلَهُ بِكُلِّ خُطْوَةٍ حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَىٰ مَنْزِلِهِ مِائَهُ أَلْفِ أَلْفِ حَسِينَةٍ وَيُمْحَى عَنْهُ بِكُلِّ قَدْمٍ مِائَهُ أَلْفِ أَلْفِ سَيِّئَةٍ وَيُرْفَعُ لَهُ مِائَهُ أَلْفِ أَلْفِ دَرَجَةٍ إِنَّ صَلَّى عَلَيْهَا صَلَّى عَلَىٰ جَنَازَتِهِ مِائَهُ أَلْفِ أَلْفِ مَلَكٍ كُلُّهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ لَهُ حَتَّىٰ يُبَعَّثَ مِنْ قَبْرِهِ

و کسی که جنازه ای را تشیع کند، تا زمانی که به منزلش باز گردد، در ب... ۵ هر قدمی که بر می دارد، صد هزار هزار کار نیک برایش محسوب خواهد شد، صد هزار هزار گناه او پاک شده، صد هزار هزار درجه بالا می رود. و اگر بر او نماز بخواند، تا زمانی که باز گردد، هزار هزار فرشته به هنگام تشیع جنازه پشت سر او حرکت کرده و برایش استغفار می کنند و اگر هنگام دفن او حاضر باشد، خداوند هزار فرشته را می گمارد که تا زمان برانگیخته شدن از قبرش، همگی برایش استغفار کنند.

۱۱۴ - انجام حج و عمره

وَمَنْ حَرَجَ حَاجَّاً أَوْ مُعْتَسِرًا فَلَهُ بِكُلِّ خُطْوَةٍ حَتَّىٰ يَرْجِعَ مِائَهُ أَلْفِ أَلْفِ حَسِينَةٍ وَيُرْفَعُ لَهُ أَلْفُ أَلْفِ دَرَجَةٍ وَكَانَ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ بِكُلِّ دِرْهَمٍ يَحْمِلُهَا فِي وَجْهِهِ ذَالِكَ دِرْهَمٌ حَتَّىٰ يَرْجِعَ وَكَانَ فِي ضَمَانِ اللَّهِ تَعَالَى إِنَّ تَوَفَّاهُ أَدْخِلَهُ الْجَنَّةَ وَإِنْ رَجَعَ رَجَعَ مَغْفُورًا لَهُ دُعَاهُ فَاغْتَنَمُوا دَعْوَتَهُ إِذَا قَدِمَ قَبْلَ أَنْ يُصِيبَ الذُّنُوبَ

فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرُدُّ دُعَاءً فَإِنَّهُ يُشَفَّعُ فِي مَائِهِ أَلْفِ أَلْفِ رَجُلٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ.

و کسی که به قصد حج یا عمره از منزل خارج شود، تا زمانی که برمی دارد، صد هزار هزار کار نیک خواهد داشت، هزار هزار گناه او پاک شده و یک هزار هزار درجه بالا می رود. و تا زمانی که بازگردد، در مقابل هر درهمی که در این راه با خود بردارد، هزار هزار درهم خواهد داشت. و نیز در ضمانت خدای متعال خواهد بود. اگر بمیرد وارد بهشت می شود و اگر بازگردد، آمرزیده و با دعای مستجاب باز می گردد. پس هنگامی که بازگشت پیش از آن که مرتكب گناهی شود دعای او را غنیمت شمارید (و از او بخواهید برای شما دعا کند). زیرا به راستی که خداوند دعای او را رد نمی نماید. و بدون تردید در روز قیامت صد هزار هزار مرد را شفاعت می کند.

۱۱۵- به دوش گرفتن کارهای زائر خانه خدا

وَمَنْ حَلَفَ حَاجَاً أَوْ مُعْتَمِراً فِي أَهْلِهِ بِخَيْرٍ بَعْدَهُ كَانَ لَهُ أَجْرٌ كَانَ لَهُ أَجْرٌ بَعْدَهُ كَانَ لَهُ أَجْرٌ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَجْرِهِ شَيْءٌ.

و کسی که در نبودن زائر خانه خدا که برای حج یا عمره رفته است، به خانواده اش نیکی کند، او نیز اجر کاملی هم چون اجر زائر خانه خدا خواهد داشت، بدون این که چیزی از اجر او کم شود.

۱۱۶- مرزبانی

وَمَنْ حَرَجَ مُرَابِطًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ تَعَالَى أَوْ مُجَاهِدًا فَلَهُ بِكُلِّ حُطْوَهٖ سَبْعَمَائِهِ أَلْفِ حَسَنَهٖ

وَيُمْحى عَنْهُ سَبْعُمَائِهِ أَلْفِ سَيِّئَهِ وَيُرْفَعُ لَهُ سَبْعُمَائِهِ أَلْفِ دَرَجَهٍ وَكَانَ فِي ضَمَانِ اللَّهِ تَعَالَى حَتَّى يَتَوَفَّاهُ بَأْيَ حَتْفٍ كَانَ كَانَ شَهِيدًا
فَإِنْ رَجَعَ رَجَعَ مَغْفُورًا لَهُ مُسْتَجَابًا دُعَاءً.

کسی که برای جهاد یا مرزداری در راه خدای متعال از منزل خارج شود، در برابر هر گامی که برمی دارد، هفتصد هزار کار نیک برای او خواهد بود. هفتصد هزار گناه او پاک می شود و هفتصد هزار درجه بالا-می رود و تا پایان عمر در ضمانت خدای متعال خواهد بود و با هر مرگی بمیرد، شهید است. و اگر باز گردد، آمرزیده و مستجاب الدعوه باز می گردد.

۱۱۷ - دیدار مؤمنان

وَمَنْ مَشَى زَائِرًا لِأَخِيهِ فَلَهُ بِكُلِّ خُطْوَهٍ حَتَّى يَرْجِعَ إِلَى مَنْزِلِهِ عَنْقُ مِتَائِهِ أَلْفِ رَقَبَهِ وَيُرْفَعُ لَهُ مِائَهُ أَلْفِ سَيِّئَهِ وَيُكَتَّبُ لَهُ مِائَهُ أَلْفِ حَسَنَةٍ، فَقَبِيلَ لِأَبِي هُرَيْرَةَ: أَلَيْسَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَنْ أَعْنَقَ رَقَبَهُ فَهِيَ فِتْدَاوَهُ مِنَ النَّارِ؟
قال: ذلِكَ كذلِكَ. قلنا: يا رَسُولَ اللَّهِ قُلْتَ كَذَا وَكَذَا؟ قال: نَعَمْ وَلِكِنْ يُرْفَعُ لَهُ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ فِي كُنُوزِ عَرْشِهِ.

و کسی که برای دیدار برادرش گام بردارد، تا وقتی که به منزلش بازگردد در برابر هر گامی که برمی دارد، پاداش آزاد کردن صد هزار بنده برایش خواهد بود، صد هزار درجه بالا می رود، صد هزار گناهش پاک می شود و صد هزار کار نیک برایش نوشته می شود. از «ابی هریره» پرسیدند آیا رسول خدا صلی الله علیه وآلہ نفرموده اند: کسی که بنده ای را آزاد کند، همین بهای آزادی او از جهنّم است؟ «ابی هریره» پاسخ داد: ما نیز همین

مطلوب را از رسول خداصلى الله عليه وآلہ پرسیدیم. آن حضرت فرمود: بله (این سخن از من است) و علاموہ بر این (ثواب)، درجات او نزد خداوند در گنج های عرشش بالا می رود.

۱۱۸ – قرائت خالصانه

وَمَنْ قَرَا الْقُرْآنَ ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ وَتَقْفُهَا فِي الدِّينِ كَانَ لَهُ مِنَ الثَّوَابِ مِثْلُ جَمِيعِ مَا يُعْطَى الْمَلَائِكَةُ وَالْأَئِمَّةُ وَالْمُرْسَلُونَ.

و کسی که به خاطر رضایت خدا و فهم دین، قرآن یاموزد، ثوابی به اندازه تمام آن چه به فرشتگان، پیامبران و رسولان می دهند، خواهد داشت.

۱۱۹ – قرائت غیر خالصانه

وَمَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ يُرِيدُهُ رِيَاءً وَسُمعَةً لِّيْمَارِي بِهِ السُّفَهَاءُ وَبَيْنَاهِي بِهِ الْعُلَمَاءُ وَيَطْلُبُ بِهِ الدُّنْيَا بَدَّدَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عِظَامَهُ يَوْمَ الْقِيَامَهُ وَلَمْ يَكُنْ فِي النَّارِ أَشَدُ عَذَابًا مِّنْهُ وَلَيْسَ تَوْعُّ مِنْ أَنْوَاعِ الْعَذَابِ إِلَّا وَيَعْذَبُ بِهِ مِنْ شَدَّهِ غَضَبُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَسَخَطُهِ.

و کسی که به خاطر ریا و خودنمایی و برای مجادله با کم خردان، فخرفروشی به علماء و رسیدن به دنیا، قرآن را یاموزد، خداوند عز و جل در روز قیامت استخوان هایش را پراکنده می نماید و عذاب کسی در جهنم سخت تراز او نخواهد بود و خداوند آن قدر از او خشمگین و بر او غضبناک است که هیچ نوع عذابی نباشد جز اینکه او بدان عذاب می شود.

۱۲۰ – قرآن آموزی

وَمَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَتَوَاضَعَ فِي الْعِلْمِ وَعَلَّمَ عِبَادَ اللَّهِ وَهُوَ يُرِيدُ مَا عِنْدَ اللَّهِ لَمْ يَكُنْ فِي

صفحه ۷۳:

الجَنَّةِ أَعْظَمُ ثَوَابًا مِنْهُ وَلَا أَعْظَمُ مَنْزِلَةً مِنْهُ وَلَمْ يَكُنْ فِي الْجَنَّةِ مَنْزِلَةٌ وَلَا دَرَجَةٌ رَفِيعَهُ وَلَا نَفِيسَهُ إِلَّا كَانَ لَهُ فِيهَا أُوفَرَ النَّصِيبُ وَأَشْرَفُ الْمَنَازِلُ.

و کسی که برای رسیدن به پاداش خداوند قرآن بیاموزد، در علم تواضع نماید و به بندگان خدا بیاموزد، ثواب هیچ کسی در بهشت بیش تراز او نبوده و مقام کسی نیز بالاتر از او نخواهد بود در بهشت، منزل و درجه بالا و بالارزشی نیست مگر این که او کامل ترین بهره ها و بهترین منازل را در آن خواهد داشت.

۱۲۱ – علم آموزی؛ علم و عالم

أَلَّا وَإِنَّ الْعِلْمَ خَيْرٌ مِنَ الْعِمْلِ وَمِلَائِكُ الدِّينِ الْوَرَعُ، أَلَّا وَإِنَّ الْعَالَمَ مَنْ يَعْمَلُ بِالْعِلْمِ وَإِنْ كَانَ قَلِيلُ الْعَمَلِ، أَلَّا وَلَا تُحَقِّرُنَّ شَيْئًا وَإِنْ صَغَرَ فِي أَعْيُنِكُمْ فَإِنَّهُ لَا يَصِيغُ إِلَيْهِ مَعَ اصْرَارٍ وَلَا بَكِيرَهُ مَعَ الْاِسْتِغْفارِ، أَلَّا وَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ سَائِلُكُمْ عَنْ أَعْمَالِكُمْ حَتَّى مَسْأَلَةٌ أَحِيدُكُمْ ثَوْبَ أَخِيهِ بِإِاصْبَاحِ بَعْدِهِ، فَسَاعْلَمُوا عِبَادَ اللَّهِ أَنَّ الْعَبْدَ يُبَعَّثُ يَوْمَ الْقِيَامَهُ عَلَى مَا مَاتَ، وَقَدْ حَاقَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ الْجَنَّهُ وَالنَّارَ فَمِنْ اخْتَارَ النَّارَ عَلَى الْجَنَّهِ اُنْقلَبَ بِالْخَيْبَهِ.

و بدانید که بی شک علم بهتر از عمل است و ملاک دین، ورع (پرهیز از محرمات و شباهات) می باشد. و بدانید که بدون شک عالم کسی است که به علم خود عمل کند، گرچه عملش کم باشد. و مبادا گناهی را کوچک شمارید، گرچه به نظر شما کوچک باشد. زیرا بدون تردید هیچ گناه کوچکی با تکرار آن کوچک نبوده و هیچ گناه بزرگی با استغفار، بزرگ نمی باشد. بدانید که بدون شک خداوند عزوجل از همه اعمال شما

می پرسد. حتی این که اگر شما با انگشت به لباس برادر خود دست زده باشید. ای بندگان خدا بدانید که بی شک، بندگان خدا در روز قیامت با همان عقایدی که با آن از دنیا رفته اند، از قبر بر می انگیزاند.

۱۲۲ - پیمودن راه حق

وَمَنِ اخْتَارَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَأَنْقَلَبَ بِالْفَوْزِ لِقَوْلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ «فَمَنْ زُحْرَ عَنِ النَّارِ وَأَذْخَلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ».

و کسی که بهشت را انتخاب کند، رستگار می شود. زیرا خداوند عز و جل می فرماید: «کسی را که از آتش دورش کنند و وارد بهشتش کنند، قطعاً رستگار می شود.»

۱۲۳ - جهاد

أَللَّهُمَّ إِنَّ رَبِّيَ أَمْرَنِي أَنْ أُقَاطِلَ النَّاسَ حَتَّىٰ يَقُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فَإِذَا قَاتَلُوهَا أَعْتَصَهُمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّهَا وَحِسَابُهُمْ عَلَىٰ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ.

و بدانید که بی شک، خداوند به من دستور داده است که با مردم نبرد نمایم تا بگویند «لا إله إلّا الله». و هنگامی که این سخن را گفتند، جان و مالشان از جانب من حفظ می شود، مگر به حق؛ و حساب آن ها با خداوند عز و جل است.

۱۲۴ - بیان احکام

أَللَّهُمَّ إِنَّ اللَّهَ جَلَّ أَسْيَمْهُ لَمْ يَدْعُ مِمَّا يُحِبُّهُ إِلَّا وَقَدْ بَيَّنَهُ لِعِبَادِهِ وَلَمْ يَدْعُ شَيْئًا مِمَّا يَكْرَهُهُ إِلَّا وَقَدْ بَيَّنَهُ لِعِبَادِهِ وَنَهَا هُمْ عَنْهُ «لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيْنَهُ وَيَحْيِي مَنْ حَيَّ عَنْ بَيْنَهُ».

و بدانید که به راستی خدایی که نامش بزرگ باد، تمام چیزهایی را که دوست داشته است، برای بندگانش بیان نموده و تمام چیزهایی را که از آن ها متنفر بوده است، برای مردم اعلام نموده و مردم را از آن ها نهی نموده است؛ تا کسانی که هلاک می شوند، با شناخت هلاک شوند و کسانی که زنده می شوند، نیز با شناخت زنده شوند.

۱۲۵ – پاداش مناسب کردار و عاقبت بدی ها

أَلَا وَإِنَّ اللَّهَ عَزْ وَجَلَّ لَا يَظْلِمُ وَلَا يُجَاوِرُهُ ظُلْمٌ وَهُوَ بِالْمَرْصَادِ لِيُجْزِيَ الَّذِينَ أَسَأُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى، مَنْ أَحْسَنَ فَلِنَفْسِهِ. وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَامٍ لِلْعَبْدِ.

و بدانید که براستی خداوند ظلم نموده و از هیچ ظلمی هم نمی گذرد. و در کمین گاه است تا کسانی را که بدی می کنند، به خاطر اعمال شان مجازات نموده و نیکو کاران را با نیکی پاداش دهد. کسی که خوبی کند، به نفع خودش است.

و کسی که بدی کند به زیان خود اوست و خداوند هیچ علمی نسبت به بندگانش روا نمی دارد.

۱۲۶ - خبر از ارتحال خود

يَا أَيُّهَا النَّاسُ، إِنَّهُ قَدْ كَبَرَ سِنَّى وَدَقَّ عَظْمٍ وَانْهَدَمَ جِسْمٍ وَنَعِيتُ إِلَيْ نَفْسٍ مِّنْ رَبِّي وَاقْتَرَبَ أَجَلٌ وَأَشْتَدَّ مِنِّي الشَّوْقُ إِلَى لِقاءِ رَبِّي وَلَا أَطْلُنُ إِلَّا وَأَنَّ هَذَا آخِرُ الْعَهْدِ مِنِّي وَمِنْكُمْ فَمَا دُمْتُ حَيَا فَقَدْ تَرَوْنِي إِذَا مُتْ فَاللَّهُ حَلِيفِي عَلَى كُلِّ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَّ كَاتِهِ.

ای مردم! سَنْ من بالا رفته، استخوانم نازک شده، بدنم از بین رفته و خبر وفاتم را شنیده ام. آجلم نزدیک شده و شوق من به ملاقات پروردگارم افرون شده است. گمان می کنم این آخرین دیدار عمومی من و شما باشد. تا زنده ام مرا می بینید و هنگامی که از این دنیا رفتم، هر مرد و زن مؤمنی را به خدا می سپارم. والسلام عليکم ورحمه الله وبرکاته.

۱۲۷ – درب توبه

فَابْتَدَرَ إِلَيْهِ رَهْطٌ مِّنَ الْأَنْصَارِ قَبْلَ أَنْ يَنْزِلَ وَكُلُّهُمْ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَئَحْنُ جَعَلَنَا اللَّهُ فِدَاكَ بِأَبِي أَنْتَ وَأَمْيَ وَنَفْسِي لَكَ الْفِدَاءُ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ يَقُولُ لِهِذِهِ الشَّدَادِ وَكَيْفَ الْعَيْشُ بَعْدَ هَذَا الْيَوْمِ؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَصْلَمْ فِدَاكُمْ أَبِي وَأَمْيَ إِنَّ قَدْ نَازَلْتُ رَبِّي عَزَّ وَجَلَّ فِي أَمْتَى فَقَالَ لِي: بَابُ التَّوْبَةِ مَفْتُوحٌ حَتَّى يُنْفَخَ فِي الصُّورِ.

در این هنگام عده ای از انصار پیش دستی کرده و قبل از این که پیامبر اکرم صلی الله علیه وآلہ (از منبر) پایین بیاید، همگی عرضه داشتند: ای رسول خدا! خداوند ما را فدای تو گرداند. پدر، مادر و جان ما فدای تو باد ای رسول خدا! چه کسی این مصیبت ها را می تواند تحمل کند. زندگی ما پس از این چگونه خواهد بود؟ رسول خدا صلی الله علیه وآلہ فرمود: پدر و مادرم فدای شما. از خداوند عز و جل برای امّت تخفیف خواستم خدای متعال به من فرمود: در توبه تا زمانی که در صور دمیمه شود (روز قیامت) باز است.

۱۲۸ – زمان توبه

ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: إِنَّهُ مَنْ تَابَ قَبْلَ مَوْتِهِ بِسَنَةٍ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ:

ص: ۷۷

وَإِنَّ السَّنَةَ لَكَثِيرٌ، مَنْ تَابَ قَبْلَ أَنْ يَمُوتَ بِشَهْرٍ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: شَهْرٌ لَكَثِيرٌ، مَنْ تَابَ قَبْلَ مَوْتِهِ بِجُمُعَةٍ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: وَجُمُعَةٌ كَثِيرٌ، مَنْ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ ثُمَّ قَالَ: وَانَّ السَّاعَةَ لِكَثِيرٍ وَبَيْوْمٌ كَثِيرٌ، مَنْ تَابَ قَبْلَ أَنْ يَمُوتَ بِسَيِّاعِهِ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: مَنْ تَابَ وَقَدْ بَلَغَ نَفْسُهُ هَذِهِ - وَأَوْمًا يَبْلُغُهُ إِلَى حَلْقِهِ تَابَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَيْهِ. قَالَ: ثُمَّ نَزَلَ فَكَانَ آخِرُ خُطْبَتِهِ خَطْبَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ حَتَّى لَحَقَ بِاللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ.

آن گاه رسول خداصلی الله عليه وآلہ به ما رو کرده و فرمود: بی تردید، کسی که یک سال پیش از مرگش توبه کند، خداوند توبه او را می پذیرد. سپس فرمود: بی شک و تردید، یک سال زیاد است. کسی که یک ماه پیش از مرگ توبه کند، خداوند توبه او را می پذیرد. آن گاه فرمود: بی شک و تردید، یک ماه زیاد است. سپس فرمود: کسی که یک جمیع پیش از مرگ توبه کند، خداوند توبه اش را می پذیرد. سپس فرمود: بی شک و تردید، یک ساعت زیاد است. کسی که یک ساعت پیش از مرگ توبه کند، خداوند توبه اش را می پذیرد. سپس فرمود: بی شک و تردید، یک ساعت زیاد است. کسی که جانش به اینجا - و به گلوی خود اشاره نمودند - بر سر و توبه کند، خداوند عزوجل توبه اش را می پذیرد. (راوی) گوید: در اینجا رسول خداصلی الله عليه وآلہ (از منبر) پایین آمدند. و این آخرین سخنانی رسول خداصلی الله عليه وآلہ قبل از پیوستن به خداوند عزوجل بود.^(۱)

ص: ۷۸

۱- ثواب الأعمال وعقاب الأعمال: ابو جعفر محمد بن علي بن الحسين بن بابويه
قمی ۳۸۱ هق مکتبه الصدق / تهران / سال چاپ ۱۳۹۱.

از دقت در این دو خطبه، به دست می آید که:

۱. رسول خداصلی الله علیه وآلہ در زندگی همواره یک خط و جهت را می پیموده است. خط و جهت جلب رضای خدا و اجرای بی چون و چرای دستورات او، که هرگز لحظه ای از خدا غافل نبوده و هرگز لحظه ای در اجرای دستورات کوتاهی نورزیده است.
۲. آنچه در اولین خطبه خود به عنوان منویات الهی بر زبان آورد در همان صراطی فرار دارد که در آخرین خطبه خود ابراز نموده است.
۳. آن حضرت، همواره خیر و سعادت ما را آرزومند بوده، همه راه های دست یابی به هدایت را برای ما معرفی و تبیین نموده است.
۴. آنچه در آخرین خطبه روی آن ها انگشت نهاده است نشان می دهد که دین او دین بشریت بوده و آین او آین همه انسان هاست و تا پایان زندگی دنیوی انسان ها اعتبار دارد؛ یعنی پیامبری پس از او نخواهد آمد و دین دیگری نخواهد درخشید و گرنه، در آخرین خطبه، اشاره ای به آین و دین و پیامبر بعد از خود می کرد.
۵. به گونه ای اکید از ما خواسته است تا در صراط او ثابت قدم بمانیم و از راه هدایت بخش او غافل نگردیم.
۶. خطبه های نماز جمعه که جایگاه ویژه ای در فرهنگ اسلامی دارد باید چه اهدافی را تعقیب کند. پیامبر صلی الله علیه وآلہ از همه ائمه جمعه ها خواسته است تا از مسائل اخلاقی، اجتماعی، سیاسی، عقیدتی مردم غافل نباشند.
۷. رسول خداصلی الله علیه وآلہ در این خطبه ها، مسائل بسیار سرنوشت ساز و حیاتی جامعه را مورد توجه قرار داده است.

خطبه پیامبر صلی الله علیه وآلہ روز جنگ احمد

خطبه پیامبر صلی الله علیه وآلہ روز جنگ احمد [\(۱\)](#)

- ۱- يَا أَيُّهَا النَّاسُ، أُوصِيكُمْ بِمَا أُوصَانِي بِهِ اللَّهُ فِي كِتَابِهِ مِنَ الْعَمَلِ بِطَاعَتِهِ وَالثَّنَاهِي عَنْ مَحَارِمِهِ،
- ۲- ثُمَّ إِنَّكُمْ الْيَوْمَ بِمَنْزِلِ أَجْرٍ وَذُخْرٍ لِمَنْ ذَكَرَ الذِّي عَلَيْهِ ثُمَّ وَطَّنَ نَفْسَهُ عَلَى الصَّبْرِ وَالْإِيمَانِ، وَالجِدْدِ وَالنَّشَاطِ،
- ۳- إِنَّ جِهَادَ الْعَدُوِّ شَدِيدٌ كَرِيمٌ، قَلِيلٌ مَنْ يَصْبِرُ عَلَيْهِ إِلَّا مَنْ عَزَمَ لَهُ عَلَى رُشْدَهُ.
- ۴- إِنَّ اللَّهَ مَعَ مَنْ أطَاعَهُ وَإِنَّ الشَّيْطَانَ مَعَ مَنْ عَصَاهُ.
- ۵- فَاسْتَفْتِحُوا أَعْمَالَكُمْ بِالصَّبْرِ عَلَى الْجِهَادِ.
- ۶- وَاتَّمِسُوا بِذِلِّكَ مَا وَعَدَ كُمُّ اللَّهُ.
- ۷- وَعَائِيْكُمْ بِالذِّي أَمْرَكُمْ بِهِ.
- ۸- فَإِنَّ حَرِيصًا عَلَى رُشْدِكُمْ.
- ۹- إِنَّ الْإِخْتِلَافَ وَالتَّنَازُعَ وَالتَّبْيَطَ مِنْ أَمْرِ الْعَجْزِ وَالضَّعْفِ. هُوَ مِمَّا لَا يُحِبِّهُ اللَّهُ وَلَا يُعْطِي عَلَيْهِ النَّصْرَ وَلَا الظَّفَرَ.
- ۱۰- يَا أَيُّهَا النَّاسُ قُدِّفَ فِي صَدْرِي: أَنَّ مَنْ كَانَ عَلَى حَرَامٍ فَرَغَ عَنْهُ ابْتِغَاءِ مَا عِنْدَ اللَّهِ غَفِرَ اللَّهُ ذَنبَهُ.

ص: ۸۰

۱- مجازی واقدی، ج ۱، ص ۲۲۱، ۱۶ س.

١١ - وَمَنْ صَلَّى عَلَيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَمَلَائِكَتُهُ عَشْرًا.

١٢ - وَمَنْ أَحْسَنَ مِنْ مُشْلِمٍ أَوْ كَافِرٍ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ فِي عَاجِلٍ دُنْيَاً أَوْ آجِلٍ آخِرِهِ

١٣ - وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَعَلَيْهِ الْجُمُوعَهُ يَوْمَ الْجُمُوعَهِ إِلَّا صَبِيًّا أَوْ امْرَأً أَوْ مَرِيضًا أَوْ عَبْدًا مَمْلُوكًا.

١٤ - وَمَنِ إِسْتَغْنَى عَنْهَا إِسْتَغْنَى اللَّهُ عَنْهُ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ.

١٥ - مَا أَعْلَمُ مِنْ عَمَلٍ يُقَرِّبُكُمْ إِلَى اللَّهِ إِلَّا وَقَدْ أَمْرَتُكُمْ بِهِ وَلَا أَعْلَمُ مِنْ عَمَلٍ يُقَرِّبُكُمْ إِلَى النَّارِ إِلَّا وَقَدْ نَهَيْتُكُمْ عَنْهُ.

١٦ - وَإِنَّهُ نَفَثَ فِي رُوْعَى الرَّوْحُ الْأَمِينُ: أَنَّهُ لَنْ تَمُوتَ نَفْسٌ حَتَّى تَسْتَرْفَى أَفْصَى رِزْقَهَا لَا يَنْقُصُ مِنْهُ شَيْءٌ وَإِنْ أَبْطَأَ عَنْهَا.

١٧ - فَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ وَأَجْمِلُوا فِي طَلَبِ الرِّزْقِ، وَلَا يَحْمِلْنَكُمْ إِسْتِيَّاطَوْهُ أَنْ تَطْلُبُوهُ بِمَعْصِيَهِ رَبِّكُمْ، فَإِنَّهُ لَا يُعْصِدُ رَبِّكُمْ عَلَى مَا عِنْدَهِ إِلَّا بِطَاعَتِهِ.^(١)

١٨ - وَقَدْ بَيَّنَ لَكُمُ الْحَلَالَ وَالْحَرَامَ، عَيْرَ أَنْ بَيْنَهُمَا شُبَهًا مِنَ الْأَمْرِ لَمْ يَعْلَمُهَا كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ إِلَّا مَنْ عُصِمَ.

١٩ - فَمَنْ تَرَكَهَا حَفِظَ عِرْضَهُ وَدِينَهُ.

٢٠ - وَمَنْ وَقَعَ فِيهَا كَانَ كَالرَّاعِي إِلَى جَنْبِ الْحِمَى أَوْ شَكَ أَنْ يَقْعُ فِيهِ، وَلَيْسَ مَلِكُ إِلَّا وَلَهُ حِمَى، أَلَا وَإِنَّ حِمَى اللَّهِ مَحَارُمُهُ.

٢١ - وَالْمُؤْمِنُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ كَالرَّأْسِ مِنَ الْجَسَدِ، إِذَا اشْتَكَى تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ، وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ.^(٢)

ص: ٨١

١- بحار الانوار ج ٢٠ ص ١٢٥ ش آخر تا ص ١٢٧ س ٥.

٢- شرح نهج البلاغه - ابن ابي الحديد ج ١٤ ص ٢٣٢ س ١٢ تا ص ٢٣٣ س ١٢.

در این جا تنها به ذکر خطبه «جنگ اُحیٰد» توسط رسول خداصلى الله عليه وآلہ بسنده می کنیم. خطبه ای جامع که بسیاری از جلوه های فرهنگی است. خطبه ای که در زمانی بسیار حساس و در مکانی بسیار سرنوشت ساز ایراد گشت. در هنگام شعله وری «جنگ» معروف «اُحیٰد» آن گاه که دو گروه از جنگاوران اسلام و کفر در مقابل یکدیگر صف آرایی کرده بودند در آن، موقعیت ویژه، این خطبه ایراد شد. پیامبر صلی الله علیه وآلہ از جا بر خاست و این چنین فرمود:

- ۱ - ای مردم شما را به همان چیزهایی که خداوند متعال در قرآن خود سفارش آن را به من کرده است سفارش می کنم. و سفارش خداوند بزرگ به من در قرآن عمل به دستوراتش و دوری از گناهان است.
- ۲ - شما ای مردم اکنون که برای نبرد با دشمن (در احمد) آمده اید از نظر ثواب و پاداش همانند کسی هستید که مصیبت ها و بلاهای واردہ برخودش را به یاد آورد اما نفس خویش را بر بردباری و یقین و اطمینان به خداوند وادر کند و با نشاط به کار و کوشش ادامه دهد.
- ۳ - زیرا جنگ با دشمن درد و رنجش بسیار است و کسانی که بتوانند بر چنین سختی هایی بردبار باشند اندک اند، مگر کسانی که اراده خداوند بر هدایت آنها تعلق گرفته باشد.
- ۴ - همانا خداوند با کسانی که مطیع اوامرش باشند همراه است و شیطان نیز با معصیت کاران همراه است.

۵- پس با مقاومت و صبر بر سختی های نبرد، درهای پیروزی را به روی خود باز کنید.

۶- و با این کار تان به آنچه که خداوند وعده داده بود دسترسی پیدا کنید.

۷- و به دنبال چیزی باشید که خداوند دستور انجام آن را داده است.

۸- زیرا من به شدت آرزومند هدایت شمایم.

۹- پس خداوند نزاع و درگیری و مانع تراشی (برای جهاد) به خاطر عجز و ناتوانی را خدا دوست ندارد و با وجود آن یاری و پیروزی را نصیب نمی کند.

۱۰- ای مردم! به دلم برات شده است که هر کس بر کار حرام اسرار کند خداوند رابطه خود را با او قطع می کند و هر کس از معصیت و حرام دوری کند خداوند گناهان او را می آمرزد.

۱۱- و هر کس بر من درود فرستد؛ خداوند و فرشتگان ده برابر بر او درود می فرستند.

۱۲- و هر کس نسبت به مسلمان یا کافری احسان و نیکی کند. پاداش او چه در فوریت دنیایی و چه در آینده آخرتی با خداست.

۱۳- و هر کس به خدا و پیامبرش ایمان دارد بر او واجب است در روز جمعه نماز جمعه بخواند مگر اینکه کودک یا زن یا مریض باشد و یا برده زر خرید باشد که بر این گروه از افراد نماز جمعه واجب نیست.

۱۴- و هر کس خود را از نماز جمعه بی نیاز بداند خداوند از او بی نیازی می جوید و پروردگار بی نیاز ستوده است.

۱۵ - هیچ عملی که شما را به خدا نزدیک کند وجود ندارد، مگر این که من دستورات انجام آن را به شما داده ام . و هیچ عملی که شما را به آتش جهنّم نزدیک می کند وجود ندارد مگر این که من شما را از آن بر حذر داشته ام.

۱۶ - جبرئیل در دلم وارد کرد (به من گفت) که هیچ انسانی تا همه سهمیه رزق و روزیش را نخورد؛ هر چند سال هم که طول بکشد، نمی میرد و زنده می ماند.

۱۷ - پس از خدا بترسید و برای به دست آوردن روزی، درست حرکت کنید و از راه حلال بروید و تأخیر در رسیدن روزی وادرatan نکند که از راه حرام و معصیت به دنبال روزی بروید. زیرا هیچ کس جز با طاعت و پیروی از خداوند نمی تواند به آن چه که در نزد خدادست برسد.

۱۸ - و خدا هم که برایتان حلال و حرام را بیان کرده است. البته در این میان، احکام و امور مشتبه و احکام دو پهلویی وجود دارد که بسیاری از مردم نمی توانند آن را درک کنند. مگر کسانی که خداوند آنان را از افتادن در شباهات نگه دار باشد.

۱۹ - و هر کس از فرو افتادن در شباهات دوری کرد آبرویش و دینش را حفظ کرده است.

۲۰ - و هر کس گرفتار شباهات شود همانند چوپانی است که به مناطق خطر و ممنوعه نزدیک شود و دور نیست که سقوط کند و گرفتار شود، هر پادشاه و حاکمی را که بنگری محدوده ای ممنوعه (خط قرمز) دارد که

دیگران باید نسبت به آن حریم نگه دارند. آگاه باشید که خط قرمز و محدوده ممنوعه خداوند محترمات خداست. پس از معصیت و ارتکاب حرام پرهیز کنید.

۲۱ - یک فرد مؤمن نسبت به برادر مؤمنش همانند سر برای جسم است که اگر دردی را ابراز کند و آزرده شود همه اعضاء از آن درد آزرده اند. درود بر شما مردم.

ص: ۸۵

بسمه تعالیٰ

هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ
آیا کسانی که می‌دانند و کسانی که نمی‌دانند یکسانند؟

سوره زمر / ۹

مقدمه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان، از سال ۱۳۸۵ ه.ش تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن فقیه امامی (قدس سرہ الشریف)، با فعالیت خالصانه و شبانه روزی گروهی از نخبگان و فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

مرامنامه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان در راستای تسهیل و تسريع دسترسی محققین به آثار و ابزار تحقیقاتی در حوزه علوم اسلامی، و با توجه به تعدد و پراکندگی مراکز فعال در این عرصه و منابع متعدد و صعب الوصول، و با نگاهی صرفا علمی و به دور از تعصبات و جریانات اجتماعی، سیاسی، قومی و فردی، بر بنای اجرای طرحی در قالب «مدیریت آثار تولید شده و انتشار یافته از سوی تمامی مراکز شیعه» تلاش می نماید تا مجموعه ای غنی و سرشار از کتب و مقالات پژوهشی برای متخصصین، و مطالب و مباحثی راهگشا برای فرهیختگان و عموم طبقات مردمی به زبان های مختلف و با فرمت های گوناگون تولید و در فضای مجازی به صورت رایگان در اختیار علاقمندان قرار دهد.

اهداف:

۱. بسط فرهنگ و معارف ناب نقلین (كتاب الله و اهل البيت عليهم السلام)
۲. تقویت انگیزه عامه مردم بخصوص جوانان نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی
۳. جایگزین کردن محتوای سودمند به جای مطالب بی محتوا در تلفن های همراه ، تبلت ها، رایانه ها و ...
۴. سرویس دهی به محققین طلاب و دانشجو
۵. گسترش فرهنگ عمومی مطالعه
۶. زمینه سازی جهت تشویق انتشارات و مؤلفین برای دیجیتالی نمودن آثار خود.

سیاست ها:

۱. عمل بر بنای مجوز های قانونی
۲. ارتباط با مراکز هم سو
۳. پرهیز از موازی کاری

۴. صرفاً ارائه محتوای علمی

۵. ذکر منابع نشر

بدیهی است مسئولیت تمامی آثار به عهده‌ی نویسنده‌ی آن می‌باشد.

فعالیت‌های موسسه:

۱. چاپ و نشر کتاب، جزو و ماهنامه

۲. برگزاری مسابقات کتابخوانی

۳. تولید نمایشگاه‌های مجازی: سه بعدی، پانوراما در اماكن مذهبی، گردشگری و...

۴. تولید انیمیشن، بازی‌های رایانه‌ای و ...

۵. ایجاد سایت اینترنتی قائمیه به آدرس: www.ghaemiyeh.com

۶. تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ...

۷. راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ‌گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی

۸. طراحی سیستم‌های حسابداری، رسانه‌ساز، موبایل‌ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و ...

۹. برگزاری دوره‌های آموزشی ویژه عموم (مجازی)

۱۰. برگزاری دوره‌های تربیت مربی (مجازی)

۱۱. تولید هزاران نرم افزار تحقیقاتی قابل اجرا در انواع رایانه، تبلت، تلفن همراه و ... در ۸ فرمت جهانی:

JAVA.۱

ANDROID.۲

EPUB.۳

CHM.۴

PDF.۵

HTML.۶

CHM.۷

GHB.۸

و ۴ عدد مارکت با نام بازار کتاب قائمیه نسخه:

ANDROID.۱

IOS.۲

WINDOWS PHONE.۳

WINDOWS.۴

به سه زبان فارسی، عربی و انگلیسی و قرار دادن بر روی وب سایت موسسه به صورت رایگان.

در پایان:

از مراکز و نهادهایی همچون دفاتر مراجع معظم تقليد و همچنین سازمان‌ها، نهادها، انتشارات، موسسات، مؤلفین و همه

بزرگوارانی که ما را در دستیابی به این هدف یاری نموده و یا دیتا های خود را در اختیار ما قرار دادند تقدیر و تشکر می نماییم.

آدرس دفتر مرکزی:

اصفهان - خیابان عبدالرزاق - بازارچه حاج محمد جعفر آباده ای - کوچه شهید محمد حسن توکلی - پلاک ۱۲۹/۳۴ - طبقه اول

وب سایت: www.ghbook.ir

ایمیل: Info@ghbook.ir

تلفن دفتر مرکزی: ۰۳۱۳۴۴۹۰۱۲۵

دفتر تهران: ۰۲۱ - ۸۸۳۱۸۷۲۲

بازرگانی و فروش: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

امور کاربران: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعة و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

